ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | **NOVEMBER 2026**

DANK EN VAARWEL ROBIN, WELKOM TERUG MAURICE

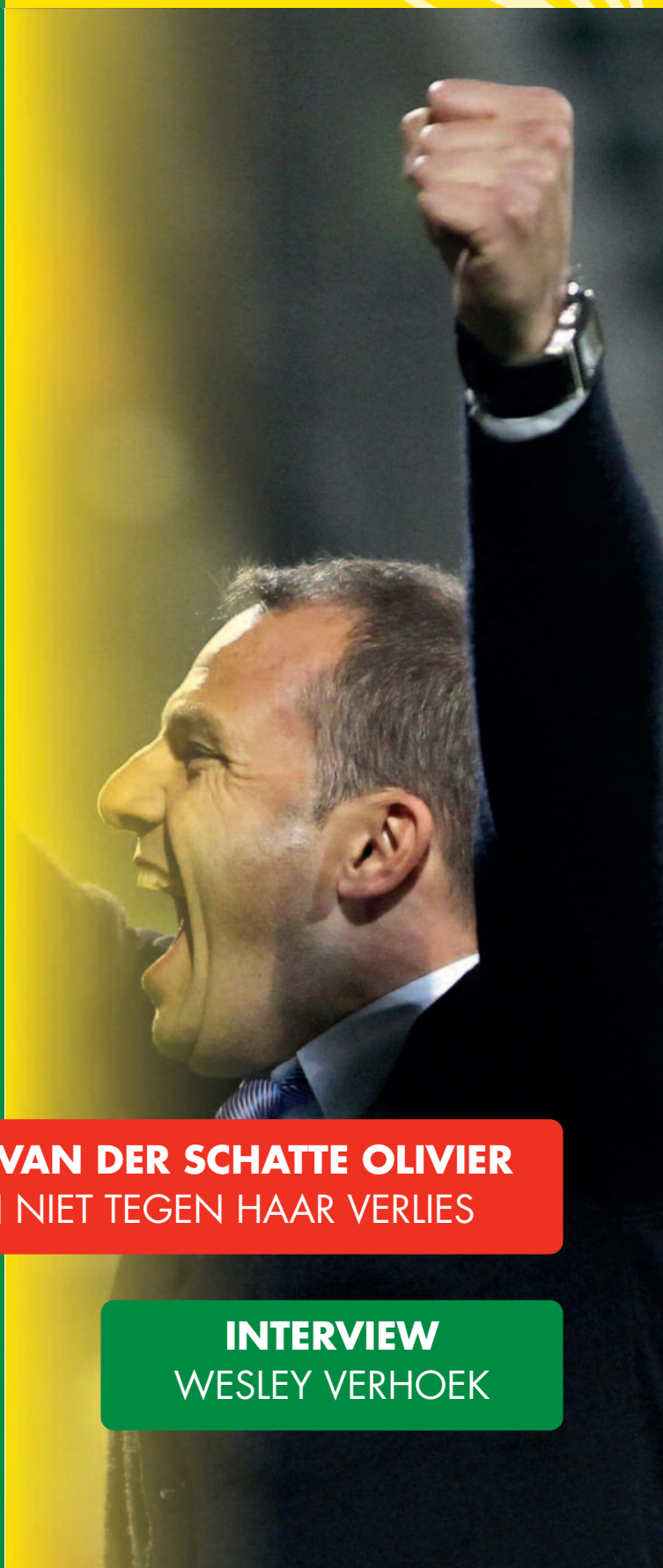

MILA VAN DER SCHATTE OLIVIER
KAN NIET TEGEN HAAR VERLIES

INTERVIEW
WESLEY VERHOEK

HEEL ERG NAAR, TOCH ERGENS BEGRIJPELIJK…

Nog voordat de alarmoefening er was op die eerste maandag van november kwam het bericht, dat – zoals dat altijd zo mooi diplomatiek wordt geformuleerd – de samenwerking tussen de club en hoofdtrainer Robin Peter met onmiddellijk ingang werd beëindigd. Een donderslag bij heldere hemel? Nee, dat niet. Wel borrelde het gevoel op, waarom, waarom nu (al)? Uitgerekend in het jubeljaar zoals de club zelden meemaakt wordt de hoofdtrainer die daarvoor verantwoordelijk was de wacht aangezegd. Midden in de voorbereiding op het vorige seizoen begonnen, de competitie mondde uit in een bijna vlekkeloze jacht op de promotie, de titel, de terugkeer naar de Eredivisie, eindelijk na vijf jaar. Prijzen en waardering alom, zelfs over de landsgrenzen bleef de triomftocht van ADO Den Haag niet onopgemerkt. ‘De Wonderdokter uit Erlabrunn’, zo kwalificeerden de media Robin Peter. En nu, na een verloren en inderdaad povere pot bij PEC Zwolle, ligt hij eruit. Iets om in verwarring van te geraken.

Maar ergens is zo’n stap te begrijpen. Niet omdat het in een situatie van weinig punten halen en op een degradatieplek hangen in de Eredivisie nu eenmaal zo werkt, maar het is gewoon een hongersnood vanwege gebrek aan punten. Wie honger heeft, geen geld om punten (lees: versterkingen) te halen en te maken heeft met een trainer, die met voetbal idealisme nastreeft – een groot goed trouwens –, gaat als club toch iets doen om aan die punten te komen. Niet linksom, dan rechtsom, een meer op basis van realisme werkende trainer halen zonder uiteraard de zekerheid te hebben dat het effect sorteert. Doorgaan was blijkbaar geen optie meer, die bekerblooper bij Excelsior’31 maakte ADO Den Haag tot de nationale risée. En dan daar bovenop die nederlaag in het zespuntenduel met PEC Zwolle.

Dan is het niet te vroeg om iets te doen om de puntenhonger te stillen. Dan is de poging om mutaties door te voeren in de technische leiding begrijpelijk. Zo gaat het in de zakenwereld ook en betaald voetbal is – als het erop aankomt – even-eens keiharde business. En dat de clubleiding met het oog op de nabije toekomst uitkomt bij Maurice Steijn mag geen verrassing heten. Dat hij het doet was binnen zo’n zakelijk kader een vleugje verrassend, omdat sentimenten ook een rol speelden. Steijn kreeg bij ADO Den Haag zijn opleiding tot prof, hij werd er prof, maakte een legendarisch doelpunt tegen Barcelona, werd trainer bij de amateurs, jeugd en profs van de club. Kreeg zijn congé, toen ADO Den Haag puntenhonger kreeg, ging de wijde wereld in, ervoer de grillenheden van het profvoetbal en is nu terug. Met de bedoeling punten te halen en de club op het hoogste niveau te houden. Een uitgangspunt, waarbij je nu nog in het koffiedik zit te turen. Desalniettemin, Dank en Vaarwel, Robin! Welkom Terug, Maurice! Dat het beide vaktrainers goed mag gaan!!!

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
November 2026

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:
Studie Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag/
Angelo Blankespoor
FACR (Tsjechische voetbalbond)
Marc Klaui
KNVB Media
Peter Lander
Mila van der Schatte Olivier
Website Wesley Verhoek
Eric de Wit

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

A.I.-bewerking:
Jan-Hermen de Bruijn

INTERVIEW
CARLOS ROELEVELD

‘HORRORBLESSURE EN AANPAK CARLOS ROELEVELD WAREN BELANGRIJK VOOR MIJN CARRIÈRE’

WESLEY VERHOEK (40) DOET **TWEE VERRASSENDE UITSPRAKEN.** HIJ NOEMT CARLOS ROELEVELD **DE BESTE TRAINER,** DIE HIJ HEEFT GEHAD. EN DE REVALIDATIE NA EEN HORRORBLESSURE, DIE HIJ OPLIEP TIJDENS ADO’S INTERNATIONAAL JEUGDTOERNOOI IN 2005, BESCHOUWT DE VLEUGELFLITSER VAN WELEER ALS EEN GEBEURTENIS, DIE BELANGRIJK WAS VOOR ZIJN **LOOPBAAN ALS PROFVOETBALLER.** TEKSTEN, DIE ALS HET WARE SCHREEUWEN OM EEN TOELICHTING.

ADO Den Haag onder 13 met Wesley Verhoek (staande vijfde van rechts).

Carlos Roeleveld, ooit een talent in ADO's opleiding, bracht het weliswaar nooit tot profvoetballer, maar ontwikkelde zich tot een technisch begenadigde speler bij de amateurs van ADO, met een kort uitstapje naar RVC. Hij bezat een heilige wil om te winnen. En als jeugdtrainer bij ADO Den Haag ontwikkelde hij een bijna Happelliaanse wijze van werken door met weinig woorden veel te zeggen tegen spelers, die voor zijn werkwijze open stonden. Wesley Verhoek was één van hen: 'Carlos Roeleveld maakte spelers beter, zeker op het gebied van mentale hardheid. Ik geef toe, dat het in het begin wel even slikken was. Het maakte mij beter en sterker, al zag ik ook de nodige spelers afhaken. Ik heb heel veel gehad aan de aanpak van Carlos Roeleveld, hij bracht mij verder'.

En dan die veertiende augustus van 2005.

Wesley Verhoek speelde met de jeugd van ADO Den Haag op De Aftrap tijdens het Internationaal Jeugdtoernooi tegen West Ham United. Hij passeerde op een gegeven moment zijn tegenstander in volle vaart. Wesley kreeg een zwieper en vloog onbedaarlijk hard tegen de boarding. Een ware horrorscene volgde.
De ongelukkige speler schreeuwde het uit, zijn been kwam tegen de onderkant van een wat hoog aan het hek hangende reclamebord. Een doorboring van het been bleek het gevolg. Het been lag finaal open. Het publiek viel ontdaan stil, sloeg getroffen door het drama de handen voor de ogen. De komst van de in allerijl opgeroepen ambulance liet lang op zich wachten, omdat deze de juiste ingang niet wist te vinden.
De ziekenbroeder stapte maar alvast uit om bijna strompelend met de zware EHBO-koffer toch zo snel mogelijk bij de plek des onheils te komen.

Revalidatie

Toen de ambulance met Wesley richting hospitaal vertrok meenden velen, dat het drama weleens een zeer vroegtijdig einde van een carrière kon betekenen. Dat een veelbelovende voetballoopbaan in de knop was gebroken… Zelf zegt Wesley Verhoek zich weinig te herinneren van alles wat zich na de botsing afspeelde. 'Ik kwam pas bij in het ziekenhuis, waar de splinters uit de wond moesten worden gehaald. Ik schrok wel behoorlijk van een opmerking van de arts. Die zei, dat ik geluk had. Hij kon de hele boel nog maar net aan elkaar naaien. Het scheelde niet veel, of hij zou weinig klaar hebben kunnen spelen.'
'De drie maanden revalidatie, die volgden, waren heel belangrijk voor mijn carrière', vervolgt Wesley.

‘Waarom? Ik ben toen keihard gaan trainen. Ik werd ook gestimuleerd door mijn omgeving om te werken aan mijn lichaam, Om niet alleen te werken aan mijn conditie, maar ook om mijn lichaam sterker te maken. Vooral mijn bovenbeen heb daardoor ik heel goed kunnen ontwikkelen. En dat is onwijs belangrijk gebleken voor mijn carrière als voetballer. Ik kreeg daarna vrij snel een contract en maakte mijn debuut in het eerste elftal van ADO Den Haag. Zeker, hoewel ik lang heb moeten revalideren, heb ik uit het nadeel veel voordelen kunnen halen!’

Een mooie tijd

Bij VUC stond de wieg van de voetballoopbaan van Wesley Verhoek. ‘Mijn vader en zijn broer hadden een groentezaak in de buurt. In de Van Heutzstraat en later Van Imhoffplein. Allemaal in Bezuidenhout, vlak om de hoek van de club. Vandaar, dat ik daar als lid ben aangemeld. Overigens woonden wij toen in Voorburg. Mooie tijd, mooie club, waar veel familie zat. Werd op acht-, negenjarige leeftijd gescout door ADO. Eerst op stage, daarna ingelijfd. Een mooie tijd in de opleiding volgde. Zat in een lichting met goede spelers, die later ook het eerste elftal bereikten. Spelers als Santi Kolk, Michael van der Heijden, Michael Ros, Eljero Elia. Het was er ook gezellig toen. Na trainingen en wedstrijden in de kantine. Dat mis ik toch tegenwoordig. Het lijkt nu wel na de training snel naar huis. Jammer, want juist door een poos met de spelers door te brengen in de kantine ontstaat een betere binding met de club. Jazeker, die binding had en heb ik met de club.’

Hoe begaan Wesley Verhoek tijdens zijn spelersloopbaan met ADO Den Haag was toonde hij bij de eerste dreigende degradatie. Na een thuisnederlaag tegen Roda JC huilde hij tranen met tuiten. De als bikkelhard bekend staande Raymond Atteveld had met hem te doen en betuigde zijn medeleven door Wesley uitvoerig te troosten. ‘Weet je’, zegt Wesley, ‘meeste spelers stappen over zoiets heen. Een maand later spelen ze voor een andere club bij wijze van spreken. Nee, ik had binding met de club, trok mij het lot ervan aan. Ook al was ik prof’.
Een kleine zeven seizoenen maakte Wesley Verhoek deel uit van ADO Den Haag 1 en speelde in totaal exact 200 bindende wedstrijden. Daarin maakte hij voor als club als ADO Den Haag de nodige ups en downs: degradatie èn promotie. Draafde hij in de jeugd op

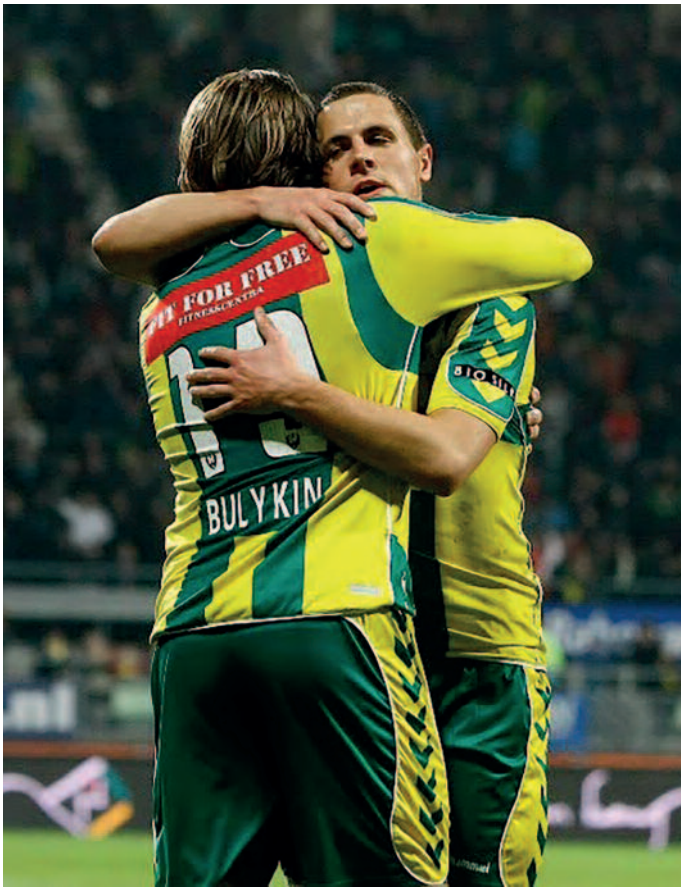

De hoofdrolspelers van het Jaar van de Tsaar (Dmitri Bulykin en Wesley Verhoek)

De Aftrap en later bij de profs met een tamelijk lang met lange manen langs de vleugels. Echter, ineens verscheen Wesley Verhoek met een korte coupe, die bij menigeen de vraag opriep, of ADO Den Haag een nieuwe en volslagen onbekende speler had aangetrokken. ‘Eerlijk, dit was geen bevlieging van mij, of een modegril. Dat korte kapsel voelde wat mij betreft als lekker kort en fris koppie en dat heb ik tot op de dag van vandaag.’

Na zijn debuut in het eerste elftal veroverde Wesley Verhoek langs de weg van der geleidelijkheid een vaste basisplaats. Er waren seizoenen bij, dat een blessure hem tamelijk lang langs de kant hield. Ook kende hij een aantal topseizoenen, onder meer in 2010-2011. ‘Ja, het Jaar van de Tsaar’, klinkt het spontaan. Wesley bleek een ongekend goede klik te hebben met de van Anderlecht gehuurde Dmitri Bulykin.
De Russische spits scoorde aan de lopende band. Zeer vaak vloeiden de beslissende voorzetten uit de voeten van Wesley Verhoek. ‘O, als ik aan dat jaar terugdenk…’ ‘Het begon al bij Laakkwartier, waar wij in

de voorbereiding speelden. Hij was toen niet optimaal fit. Niet wedstrijdfit moet ik zeggen, want hij had een tijdje stilgestaan en bij Anderlecht speelde hij niet altijd. Maar ja, wij zijn ADO en hij was Russisch international, scoorde op het WK. De meeste spelers van ADO Den Haag zagen het in hem zitten. Hij was goed, eigenlijk te goed voor ons. John van den Brom, toen onze trainer, en de technische staf kenden hun twijfels. 'Beetje log, langzaam, te dik en zo. En toen kwam dat verhaal, dat Bulykin zich beledigd en miskend voelde, zijn shirt omhoog trok en zei: 'Trainer, kijk hier: alleen maar spieren, geen vet! Als spelersgroep wilden wij hem ook graag houden. Uiteindelijk werd hij via een speciaal programma opgetraind, onderging testen en speelde nog een oefenwedstrijd in Klaaswaal tegen FC Emmen om alles en iedereen te overtuigen. De rest is geschiedenis'.
'Ja, ik had een uitstekende klik met Dmitry. Aanvankelijk eigenlijk onbewust ontstaan. Daarna maakten wij goede afspraken, zowel op de training als voor de wedstrijden:

Wesley Verhoek, stijlvolle vleugelflitser in ADO's uittenue van 2010-2011.

waar hij ging staan, wanneer ik de bal moest voorzetten. Het mooie is, dat wat wij op de trainingen uitvoerden kwam ook in de wedstrijden helemaal uit de verf. Vanaf de eerste competitiewedstrijd, die Dmitry meedeed. Uit tegen VVV-Venlo. Die lijn werd praktisch het hele seizoen voortgezet. Het hele team ging heerlijk draaien, het werd een geweldig team. Eigenlijk ging alles toen geweldig: een goede coach, goede staf. Alles openbaarde zich op positieve wijze. Wij kregen een collectieve klik. Daarvan maakten ook de supporters deel uit. Alles, maar dan ook alles, werd met hen gevierd. Het stadion werd een heksenketel, het was een feest om naar de wedstrijden toe te gaan. Het team voelde zich onoverwinnelijk. Zeker, toen wij uit wonnen van Ajax en PSV! Ja, in Eindhoven gingen wij spontaan de bus uit. Zingend, in polonaise. De mensen wisten niet wat zij zagen… Uitgerekend in het land van carnaval en in carnavalstijd! En net als bij Ajax in de Arena mocht ik in Eindhoven de winnende goal maken!'

ADO gaat Europa in: Wesley Verhoek glundert met technische staf na de bizarre ontknoping bij FC Groningen.

'Och, wat een tijd was dat. Na die winst bij Ajax kwamen wij op de terugreis even voorbij Leiderdorp allemaal supporters tegen. Die stonden langs en zelfs op de snelweg om ons te verwelkomen. Twee uur moest de bus erover doen om ons stadion te bereiken. En dan die nacompetitie voor kwalificatie voor Europees voetbal. Man, man, man, wat een sensatie. Thuis winnen met 5-1 van FC Groningen en daar verliezen met 5-1. De verlenging in met een man minder omdat Mitchell Piqué rood had gekregen. Toen die pingelserie, die wij wonnen. We werden totaal gek van vreugde. Kwamen wij terug bij ons stadion. Daar stond een grote massa supporters op het Heldenplein. Wat een sensatie, wat een feest en wat een seizoen was dat. Het ging in het seizoen daarop nog eventjes door. Weliswaar vertrok John van den Brom plotseling in de voorbereiding naar Vitesse en moest Maurice Steijn ineens als hoofdtrainer aan de bak. Direct Europa League, tegen Tauras in Litouwen en in de tweede ronde tegen Omonia Nicosia. En toen was de koek op. Letterlijk en figuurlijk ,in bijna alle opzichten. Goede spelers kregen aanbiedingen van elders en vertrokken. Bulykin was niet te houden voor ADO, Derijck ging naar PSV. Ja, ook ik kreeg aanbiedingen. Van onder andere Nottingham Forest. Daar ging Steve McClaren, onder wie FC Twente landskampioen was geworden, naar toe. Ik had een goede klik met hem. Ben bij Nottingham geweest, maar niet alles kwam uit

wat werd beloofd. Dus ging ik terug naar ADO. Nee, ik ging niet terug vanwege heimwee. Dat was het verhaal, dat vele mensen ervan maakten. Maar ja, dat maakt niet uit. Ik weet zelf wel wat het werkelijke verhaal was en die mensen niet.'

Op bezoek bij Nottingham Forest, waarvoor Wesley Verhoek nooit zou spelen.

Terug in Den Haag deed zich de situatie voor, dat hij samen met zijn jongere broer John speelde. Met als hoogtepunt de uitwedstrijd tegen Feyenoord op 2 oktober 2011. ADO Den Haag won op soevereine wijze met 0-3 door doelpunten van de gebroeders Wesley en John Verhoek en Tjaronn Chery. Met glimmend van trots op de tribune pa Verhoek, ineens tot mediafiguur gepromoveerd en voor vele camera's zijn glorieuze reactie ventileerde. Het was overigens niet de eerste keer, dat zijn zoons in één wedstrijd van ADO Den Haag scoorden. Dat deden zij al eerder, op 17 mei 2006 voor de amateurs van ADO Den Haag in de nacompetitiewedstrijd bij Poortugaal (1-4). Reactie van Wesley hierop: 'Leuk zeg. Wist ik niet eens meer.'

Pa Willem Verhoek trots te midden van zijn zonen Wesley en John.

Het duel in De Kuip bleek overigens wel Wesley's laatste voor ADO Den Haag te zijn. Hij verkaste naar FC Twente, waar hij weer Steve McClaren als

Populair bij FC Twente.

trainer/coach tegenkwam. 'Zoals ik al eerder zei: wij hadden een klik. Bij Nottingham ging hij al snel weg, dus ging mijn transfer daarnaar toe niet door. Ik speelde bij FC Twente overigens maar twaalf wedstrijden. Toen kwam Feyenoord, dat mij wilde hebben via een ruilconstructie met Jerson Cabral (die overigens ook korte tijd speelde bij ADO Den Haag, red.). In Enschede trof ik overigens een fantastische club met een grote en geweldige aanhang. Nou, Feyenoord ook een fantastische club, nog groter. Als je er zelf speelt zie je pas echt hoe de mensen daar hun ziel en zaligheid in de club stoppen. Niet alleen de spelers, maar ook de mensen op kantoor, de medewerkers die de was doen, de terreinmeesters. Alles moet daar echt top zijn en daar doen ze alles voor. Helaas, ondanks deze topomgeving met toptrainers als Ronald Koeman en Fred Rutten en topspelers haalde ik er mijn niveau niet. Desalniettemin kwam ik nog wel tot 31 wedstrijden, daarna speelde ik nog een tijdje voor Go Ahead Eagles. Ook een bijzondere club. Ja, ik maakte er wel twee goals, maar ook een eigen doelpunt. Een hele bijzondere…

Was tegen Ajax in De Adelaarshorst. In de 88e minuut, stand 1-1. Ik dacht met een heel onschuldig rollertje terug te kunnen spelen op Micky van der Hart, onze keeper. Maar laat hij nou finaal over de bal trappen. Daardoor werd het 1-2 voor Ajax…. Hoewel ik daar weinig aan kon doen, ik stond wel voor joker.
Nooit zoiets onbenulligs meegemaakt.'
Na Deventer wachtte totaal onverwacht een avontuur in India!?? 'Ja, kreeg een mooie aanbieding. Van FC Pune. Jij zegt, dat het wel FC Poen moet zijn geweest? Nou, qua financiën zat het niet verkeerd, zeg ik je eerlijk. Die club was in alles goed georganiseerd. Er speelden veel grote internationaal bekende spelers (zoals o.a. de Roemeense internationale Adrian Mutu, de Frans international David Trezeguet en ook voormalig ADO'er John Goossens, red.). David Platt was er trainer, oud-speler van Tottenham Hotspur en het Engelse elftal. We speelden in grote stadions. In Calcutta waren er zelfs 100.000 toeschouwers. Ik heb er alle grote steden bezocht. Harstikke interessant. Mooie excursies gemaakt. En ja, heb toen ook met eigen ogen kunnen constateren, dat daar het verschil tussen rijk en arm enorm is. Maar het opmerkelijke was, dat hoewel daar veel arme mensen wonen, ik niet de indruk had dat zij ongelukkig waren. Ze lachten altijd, maakten een gelukkige indruk. India is een enorm groot land, veel inwoners. Alleen goed organiseren is daar wel een probleem, zo heb ik ervaren.'
Met maar zes wedstrijden in de Indiase competitie kwam een einde aan het bestaan als profvoetballer. Wesley Verhoek speelde nog even voor DHC. Daarover zegt hij: 'Veel te amateuristisch, was ik niet gewend. De spelers begrepen mij niet. Mijn vriend Jordy Brouwer (speelde ook kort voor ADO Den Haag, red.) haalde mij over. Hij speelde daar al en dacht dat ik het wel aardig zou vinden om nog rustig een balletje te trappen. Achteraf zeg ik, dat ik het niet had moeten doen. Maar hoe dan ook: ik kijk terug op een prachtige loopbaan als voetballer. Ben er ook dankbaar voor'.'Zwarte gat? Nee, Ik ben gaan werken voor Key United als zaakwaarnemer en belangbehartiger van spelers. Inderdaad, het bureau van Frank Schouten. Leuk werk, kan er dankzij mijn ervaring, denk ik, nuttig werk doen. Luka Reischl zit in mijn portefeuille. Jammer, dat hij de laatste tijd sukkelt met blessures. Als hij goed wordt gebruikt is Luka een hele goede spits. Hij kwam van Red Bull Salzburg, speelde er in het tweede elftal. Krijgt hij goede voorzetten dan kan hij veel scoren. Ja, als ik nu nog zou voetballen voor ADO had ik

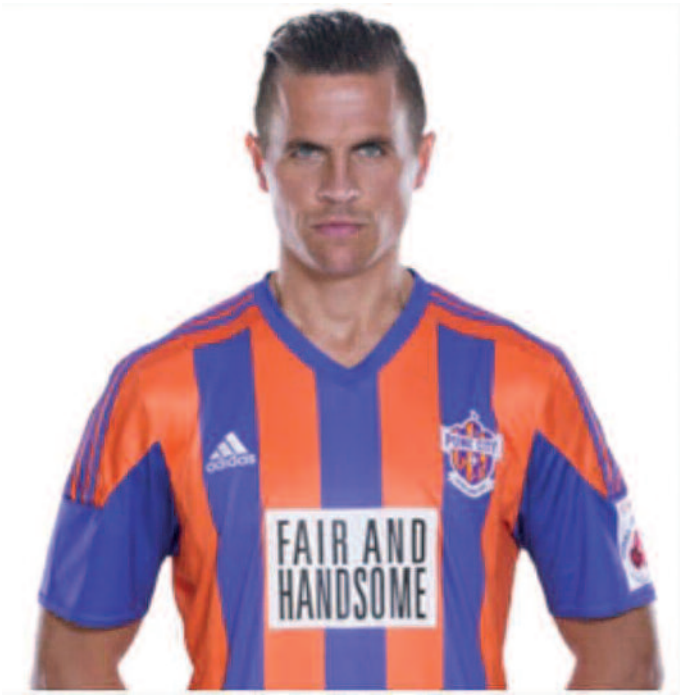

In het tenue van FC Pune, Wesley's exotische uitje.

Luka zelf die voorzetten kunnen geven, haha!'
'Nee, ben niet zoals mijn broers in de groothandel in groenten en fruit van pa 'De Mannen van Verhoek' gaan werken. Heb er ook niet zo veel mee te maken gehad. Alleen in de coronaperiode hielp ik een beetje. De zaak is nu overgenomen door mijn broers. Die stroopwafelkraam van mijn moeder? Doet ook een broer van mij. Ja, ooit riep ik in een interview, dat mijn moeder de beste stroopwafels van Nederland verkocht. Leverde leuke reacties op, haha'. Overigens broer John ging net als Wesley niet in de zaak, maar trok de wereld door en voetbalde in diverse landen (FC Dordrecht, FC Den Bosch, Stade de Rennes, ADO Den Haag (op huurbasis), FSV Frankfurt, Sankt Pauli, FC Heidenheim, MSV Duisburg, Hansa Rostock en VfL Osnabrück).
'Iets doen voor ADO Den Haag in de toekomst? Nee, dat denk ik niet. Zoals ik het nu heb vind ik het goed. Werk met relatief weinig stress. Kom overigens wel regelmatig op De Aftrap en zo nu en dan in het stadion. Mijn zoon Dempsey speelt in ADO Den Haag onder 14. Ja, met Eljero Elia als trainer. Leuk hè, samen speelden Eljero en ik in de opleiding bij ADO Den Haag, we debuteerden in dezelfde wedstrijd voor het eerste elftal, hebben allebei een prachtige loopbaan als profvoetballer gehad.
En nu komen wij elkaar weer tegen op de plek waar het allemaal begon, op De Aftrap. Mooi hè.'

Frans Leermakers

LOOPBAAN IN FEITEN EN CIJFERS

Geboren op: 25 september 1986 in Leidschendam

Gespeeld in jeugd:
VUC
ADO Den Haag (ook bij amateurs)

Als prof

2004-2011	ADO Den Haag	172 (27 doelpunten)*
2012	FC Twente	12 (1 doelpunt)*
2012-2015	Feyenoord	31 (1 doelpunt)*
2015	GA Eagles	15 (2 doelpunten)*
2015	FC Pune City (India)	6 (geen doelpunten)*

*Competitiewedstrijden en -doelpunten

Actieve spelersloopbaan afgesloten bij
2017-2018 DHC

Prijzen:

2007-2008	winnen nacompetitie en promotie naar Eredivisie (met ADO Den Haag)
2010-2011	winnen nacompetitie met kwalificatie voor Europa League (met ADO DH)
2010-2011	Speler van het Jaar in Eerste divisie
2011-2012	plaatsing voor Europees voetbal (met FC Twente)

Trainers

2003-2004:	Bob Kootwijk (bij ADO Den Haag-amateurs)
2005-2006:	Cor Lems (bij ADO Den Haag-amateurs)
2004-2007:	Frans Adelaar en Lex Schoenmaker (bij ADO Den Haag)
2007-2008:	Wiljan Vloet (bij ADO Den Haag)
2008-2009:	André Wetzel (bij ADO Den Haag)
2009-2010:	Raymond Atteveld en Maurice Steijn (bij ADO Den Haag)
2010-2011:	John van den Brom (bij ADO Den Haag)
2011-2012:	Maurice Steijn (bij ADO Den Haag)
2011-2012:	Steven McClaren (bij FC Twente)
2012-2015	Ronald Koeman en Fred Rutten (bij Feyenoord)
2014-2015	Foeke Booy (bij GA Eagles)
2014-2015	David Platt (bij FC Pune City, India)

Wedstrijden voor ADO Den Haag

2004-2005 9 comp.	(1 doelpunt),	2 beker (-)
2005-2006 19 comp.	(1 doelpunt),	3 beker (-)
2006-2007 20 comp.	(1 doelpunt),	2 beker (-)
2007-2008 29 comp.	(7 doelpunten),	1 beker (-), 7 nacomp. (1)
2008-2009 17 comp.	(1 doelpunt),	1 beker (1)
2009-2010 32 comp.	(7 doelpunten),	1 beker (1)
2010-2011 32 comp.	(7 doelpunten),	2 beker (-), 3 play-offs (1)

2011-2012 14 comp. (2 doelpunten), 2 beker (-), 4 Europa League (2)
Totaal: 172 comp. (27), 14 beker (1), 10 nacomp. (2), 4 Europa League (--)
200 officiële wedstrijden, 30 doelpunten.

Debuut ADO Den Haag

23-01-2005 ADO Den Haag-FC Groningen 0-3
Als invaller voor Sjaak Polak
Eljero Elia debuteerde ook in deze wedstrijd (als invaller voor Geert den Ouden)
Opmerkelijk (een week later) 30-01-2005 Ajax-ADO Den Haag 0-0
Als invaller voor Cedric van der Gun en zelf weer vervangen door Eljero Elia.

Doelpunten voor ADO Den Haag (amateurs)

25-04-2004 De Ster-ADO Den Haag 3-4 (1 doelpunt)
17-05-2006 Poortugaal-ADO Den Haag 1-4 (nacomp., 1 doelpunt)

Doelpunten voor ADO Den Haag

06-01-2005	ADO Den Haag-Stormvogels/Telstar (oefenduel)	3-1	(1 doelpunt)
23-04-2005	ADO Den Haag-Roda JC	-4	(1 doelpunt)
04-12-2005	Sparta-ADO Den Haag	2-3	(1 doelpunt)
12-08-2006	DCV-ADO Den Haag (oefenduel)	0-6	(1 doelpunt)
30-12-2006	PSV-ADO Den Haag	2-1	(1 doelpunt)
07-07-2007	Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)	0-9	(1 doelpunt)
03-08-2007	ADO Den Haag – VVV-Venlo (oefenduel)	4-3	(1 doelpunt)
24-08-2007	RKC Waalwijk-ADO Den Haag	2-2	(1 doelpunt)
26-09-2007	Be Quick'28-ADO Den Haag (beker)	0-0, 3-4 na str.	(1 doelpunt)
30-09-2007	Stormvogels/Telstar-ADO Den Haag	1-2	(1 doelpunt)
21-12-2007	ADO Den Haag-TOP Oss	5-1	(1 doelpunt)
22-02-2008	ADO Den Haag-FC Omniworld	1-1	(1 doelpunt)
07-03-2008	ADO Den Haag-AGOVV	3-0	(1 doelpunt)
11-04-2008	Fortuna Sittard-ADO Den Haag	2-2	(2 doelpunten)
01-05-2008	ADO Den Haag – VVV-Venlo (nacompetitie)	1-0	(1 doelpunt)
12-07-2008	Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)	0-4	(1 doelpunt)
12-11-2008	ADO Den Haag-Fortuna Sittard (beker)	4-1	(1 doelpunt)
08-03-2009	ADO Den Haag-Ajax	1-1	(1 doelpunt)
27-06-2009	Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)	0-7	(2 doelpunten)
09-08-2009	VVV-Venlo – ADO Den Haag	2-2	(1 doelpunt)
28-08-2009	RKC Waalwijk-ADO Den Haag	0-2	(1 doelpunt)
12-09-2009	ADO Den Haag-AZ	2-1	(1 doelpunt)
30-01-2010	ADO Den Haag-SC Heerenveen	2-1	(1 doelpunt)
12-03-2010	FC Twente-ADO Den Haag	3-1	(1 doelpunt)
11-04-2010	ADO Den Haag-NEC	2-3	(1 doelpunt)
26-06-2010	Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)	0-14	(2 doelpunten)
28-07-2010	FC Emmen-ADO Den Haag (oefenduel)	2-4	(1 doelpunt)
22-08-2010	VVV-Venlo – ADO Den Haag	2-3	(1 doelpunt)
07-11-2010	Ajax-ADO Den Haag	0-1	(1 doelpunt)
21-11-2010	ADO Den Haag-NAC Breda	3-0	(1 doelpunt)

30-01-2011	Excelsior-ADO Den Haag	1-5	(1 doelpunt)
26-02-2011	NAC Breda-ADO Den Haag	3-2	(1 doelpunt)
05-03-2011	ADO Den Haag-NEC	5-1	(1 doelpunt)
22-05-2011	Roda JC-ADO Den Haag (play-offs Eur.League)	1-2	(1 doelpunt)
01-07-2011	Laakkwartier-ADO Den Haag (oefenduel)	0-10	(1 doelpunt)
28-08-2011	De Graafschap-ADO Den Haag	0-3	(1 doelpunt)
02-10-2011	Feyenoord-ADO Den Haag	0-3	(1 doelpunt)

Haags duo op l inks bij Feyenoord (Verhoek 11 en Lex Immers 10).

Wesley Verhoek, toen nog met Haags Matje.

In het shirt van Go Ahead Eagles, samen spelend met o.a. Bart Vriends (links).

MEDEDELINGEN

ROBIN PETER EN PHILIPP SEIDLER

Na ruim een (voornamelijk jubel)jaar kwam een einde aan de samenwerking met hoofdtrainer Robin Peter. De tegenvallende sportieve resultaten na terugkeer in de Eredivisie, met zes punten uit de eerste elf competitiewedstrijden, vormden de aanleiding voor het bestuurlijke besluit. Met handhaving als belangrijkste doelstelling heeft de club besloten dat een verandering in de technische leiding noodzakelijk is. Met grote waardering kijkt de clubleiding terug op de prestaties van Peter. Onder zijn leiding werd de club afgelopen seizoen kampioen van de Keuken Kampioen Divisie en keerde ADO Den Haag met aantrekkelijk en aanvallend voetbal terug naar de Eredivisie. ‘Een bijzondere prestatie die voor altijd onderdeel blijft van de geschiedenis van onze club’, aldus technisch directeur Mark Wotte. Tot de komst van de nieuwe trainer (Maurice Steijn) nam Levi Schwiebbe de leiding over het eerste team op zich. Met het vertrek van Robin Peter verlaat ook zijn assistent Philipp Seidler de club. Ook hem is de club zeer dankbaar voor al het werk, dat hij verrichtte.

MAURICE STEIJN

Maurice Steijn is teruggekeerd als hoofdtrainer van ADO Den Haag. De 52-jarige oefenmeester tekende een contract tot medio 2028. Steijn begon in het roodgroen van ADO en speelde later het geelgroen van FC Den Haag en ADO Den Haag. Na zijn actieve loopbaan als voetbalprof (hij kwam ook uit voor NAC Breda) fungeerde Steijn jeugdtrainer, trainer van de amateurs van ADO Den Haag en assistent-trainer en hoofdtrainer. In 2011 werd hij aangesteld als hoofdtrainer als opvolger van John van den Brom, die destijds naar Vitesse vertrok. Eerder was Steijn al interim-trainer na het vertrek van Raymond Atteveld. In totaal stond Steijn honderd officiële wedstrijden als hoofdtrainer aan het roer van de Haagse ploeg. Vervolgens deed Steijn trainerservaring op in binnen- en buitenland. Van 2014 tot 2019 was hij hoofdtrainer van VVV-Venlo, waarmee hij in 2017 het kampioenschap in de Eerste Divisie behaalde. Daarna was hij werkzaam bij Al-Wahda, NAC Breda, Sparta Rotterdam en Ajax. Zijn meest recente periode als hoofdtrainer was wederom bij Sparta Rotterdam, waar hij tot afgelopen zomer onder contract stond.

JAY DRIESSEN

In het kielzog van Maurice Steijn komt ook zijn assistent Jay Driessen mee naar ADO Den Haag. Driessen wordt daarmee de opvolger van Philipp Seidler. De 57-jarige Limburger werkt al sinds de gezamenlijke tijd bij VVV-Venlo samen met Steijn. Driessen volgde hem ook naar Sparta en Al-Wahda. Als voetballer kwam Driessen uit voor VVV en TOP Oss. Daarna speelde hij nog bij de amateursclubs JVC Cuyk en De Valk. De stations, die Driessen aandeed in zijn trainersloopbaan zijn RKSV Venlo, VVV (jeugd), Venlosche Boys, SV Blerick en dus als assistent VVV-Venlo, Al-Wahda en Sparta. Bij ADO Den Haag zal hij Steijn samen met Levi Schwiebbe assisteren. Welkom Jay, veel succes en genoegen toegewenst!

STEMMEN

Liefst drie nominaties zijn ADO Den Haag ten deel gevallen voor de Haagse sportverkiezingen van het jaar 2026. Robin Peter mag strijden voor de titel Haags Sportcoach van het Jaar. ADO Den Haag doet dit als beste Haagse sportploeg en good old Wout Slappendel (85, foto) gaat voor de titel Vrijwilliger van het Jaar! Proficiat, heren! Op 14 december wordt de uitslag bekend gemaakt tijdens het Haags Sportgala 2026 in de Sportcampus Zuiderpark. Dus stem op onze kandidaten en maak er een waar ADO Den Haag Sportgala van! Stemmen kan tot en met 6 december a.s. via haagssportgala.nl.

IRFAN KARIJOWIDJOJO

Irfan Karijowidjojo is voor geruime tijd uitgeschakeld. Tijdens de wedstrijd van Onder 21 thuis tegen FC Volendam scheurde hij zijn voorstel kruisband van het rechterbeen. Hierdoor is operatie noodzakelijk geworden. Deze zal naar alle waarschijnlijk komende maand plaatsvinden. Daarna begint het duurzame proces van revalidatie. **Sterkte, Irfan!**

ORANJE MEIDEN ONDER 16

Catoo Janssen (foto) en Mila van der Schatte Olivier vielen de eer ten deel te worden geselecteerd voor Oranje onder 16 bij de meiden. Eerst togen zij naar de KNVB Sportcampus in Zeist voor een training. Vervolgens kregen zij een invitatie om met de jonge beloften aan te treden voor oefenduels met de leeftijdgenoten van Real Madrid. Ook deze ontmoetingen hadden plaats in Zeist. Gefeliciteerd, meiden!

Oranje-meiden onder 17 blij na het gewonnen toernooi in Zweden. Merel Augustinus zit vooraan, uiterst links. Zara Piontek is te ontdekken in de achterste rij als vierde van rechts.

MEREL AUGUSTINUS EN PIONTEK

Merel Augustinus en Zara Piontek verbleven onlangs met Oranje onder 17 in Zweden voor kwalificatiewedstrijden voor het EK 2027.
De Nederlandse beloften slaagden erin vlekkeloos de tweede kwalificatieronde te bereiken door achtereenvolgens Zweden (2-0), Israël (6-0) en Frankrijk (5-0) te verslaan. De meiden van ADO Den Haag kwamen overigens alleen tegen Israël als invaller in het veld. De selectie van bondscoach Kevin Compier (ex-trainer uit de opleiding van ADO Den Haag) moet voor het tweede kwalificatietoernooi naar Finland. Onze felicitaties voor Merel en Zara, die hopelijk nog meer gaan bijdragen aan Oranje-successen!

HANS VAN DE HAAR

Voor de tweede keer in relatief korte tijd is Hans van de Haar getroffen door een herseninfarct. De 51-jarige oud-speler van onze club maakt het goed, maar ligt nog wel in het Meander ziekenhuis in Amersfoort. Van vorige infarct herstelde hij na maandenlange revalidatie volledig. Hans speelde ook voor RKC, FC Utrecht, SSV Ulm en De Graafschap.
Hij kwam voort uit de opleiding van Ajax. Zijn zoon Jesse speelt momenteel bij RKC Waalwijk. Hans was na zijn actieve voetballoopbaan trainer bij onder andere SV Lienden en assistent bij RKC Waalwijk.
Wij wensen hem weer een algeheel herstel toe en hopen dat hem deze ellende voortaan bespaard blijft.

NIEUW LID

Tijdens de laatst gehouden algemene ledenvergadering van de vereniging HFC ADO Den Haag op 26 oktober mocht de in Den Haag geboren en getogen Rino Galetta (58) zich als nieuw lid introduceren. Zijn vader is van Italiaanse afkomst en kwam in 1962 naar Nederland, waar hij zijn Nederlandse vrouw ontmoette en hier is blijven wonen. Rino bezoekt de wedstrijden van ADO Den Haag (aanvankelijk FC Den Haag) sinds zijn veertiende jaar. Na lang zeuren mocht hij van zijn moeder met vriendjes naar het Zuiderparkstadion en werd prompt dol op de club. Sinds 2011 bezocht hij tot en met het afgelopen seizoen hij alle thuis- en uitwedstrijden van ADO Den Haag. In het dagelijks leven is Rino manager bij de gemeente Den Haag. In deze functie draagt hij eindverantwoordelijkheid voor de Handhaving en Leefbaarheid in het Stadsdeel Escamp. Als lid van de vereniging zet hij zich in als gastheer in het spelershome bij thuiswedstrijden van het eerste elftal.

BESLOTEN

De leden van de vereniging zijn tijdens de algemene ledenvergadering op 26 oktober akkoord met het door het bestuur voorgestelde nieuwe Huishoudelijk Reglement. Zij gaven ook hun fiat aan de verlengde overeenkomst van de vereniging met de NV ADO Den Haag.

ADO DEN HAAG-KALENDER

Binnenkort verschijnt de nostalgische ADO Den Haag-kalender 2027. Ditmaal met foto's van de legendarische doelman Willem Koek, Aad Mansveld, Lambert Maassen, SHS, Theo van der Burch, René Pas en de onlangs overleden Ahmed Ammi. De kalender is te bestellen via www.kickuitgevers.nl.

HARVEY HELSTONE

Harvey Helstone volgt bij ADOGroen Chimène Bogers op als Projectleider Gezondheid, waaronder bijvoorbeeld ADO Herinneringen valt. Bij ADOGroen is hij al sinds april 2025 actief als onder meer voetbalcoach en community builder van een project voor jongeren tussen 7 en 21 jaar uit opvanglocaties. In dit kader gaf hij op De Aftrap trainingen. Daarvoor was hij onder meer maatschappelijk trainer bij Feyenoord en voetbalcoach bij RV & AV Sparta. Hij was ook judoscheidsrechter bij de Surinaamse Judo Federatie. In zijn studententijd won hij met judo een bronzen medaille op de Consude Games. Dit is een soort schoolsportolympiade van Zuid-Amerikaanse landen. Harvey, gefeliciteerd en veel genoegen en succes in de nieuwe functie!

CLUBAVONDACTIVITEITEN

In het kader van de clubavonden organiseert de Commissie Events van de vereniging een gezellige avond in het WerkTalent.Stadion met Michiel Kramer. De oud-speler doet dit samen met zijn voormalige ploeggenoot en huidige trainer van de Vrouwen Sjaak Polak. Deze activiteit vindt plaats op 8 december en begint om 20.00 uur. Dezelfde commissie organiseert op 25 januari 2027 op dezelfde locatie een klaverjasavond.

De gelukkige ploeg van Tsjechië onder 21 met Matej Sin (achterste rij, zevende van rechts) en Yannick Eduardo (voorste rij, vijfde van links).

INTERNATIONALS

DE INTERLANDPERIODE VAN NOVEMBER ZIT EROP. VERSCHILLENDE SPELERS VAN ADO DEN HAAG KWAMEN DE AFGELOPEN DAGEN IN ACTIE VOOR HUN NATIONALE PLOEG. MATĚJ ŠÍN EN YANNICK EDUARDO PLAATSTEN ZICH MET TSJECHIË ONDER 21 VOOR HET EUROPEES KAMPIOENSCHAP, TERWIJL SEKOU SYLLA MET GUINEE OPNIEUW EEN OVERWINNING BOEKTE EN DAARBIJ EEN ASSIST AFLEVERDE.

MATEJ ŠÍN EN YANNICK EDUARDO

Matěj Šín en Yannick Eduardo kunnen terugkijken op een geslaagde interlandperiode. Met Tsjechië Onder 21 verzekerden zij zich van deelname aan het EK van 2027. Na de eerdere zege van 0-1 op Turkije was een 1-1 gelijkspel in de return voldoende voor plaatsing. Šín begon in beide duels in de basis en droeg ook de aanvoerdersband. Eduardo kwam in de 84e minuut van de return binnen de lijnen en maakte daarmee zijn eerste speelminuten van deze interlandperiode.

ALEXANDER VESELOV

Alexander Veselov nam met Nederland Onder 17 deel aan de EK-kwalificatie op Malta. Na een 2-2 gelijkspel tegen Noorwegen verloor Oranje met 4-2 van Slowakije. Veselov viel in die wedstrijd in de 66e minuut in. Bij het afsluitende duel boekte Nederland een indrukwekkende 1-11 overwinning op Malta. Veselov bleef deze wedstrijd op de bank. Ondanks de ruime zege kwam Oranje op doelsaldo twee treffers tekort om de volgende kwalificatieronde te bereiken.

NIGEL THOMAS

Voor Nigel Thomas verliep de tweede ontmoeting met Panama minder gelukkig. Na het eerdere doelpuntloze gelijkspel verloor Curaçao de return met 2-0, waardoor de ploeg van bondscoach Dick Advocaat werd uitgeschakeld in de Concacaf Nations League. Thomas maakte in de return zijn debuut voor Curaçao. De aanvaller viel in de 62e minuut in, maar moest twintig minuten later het veld verlaten na zijn tweede gele kaart.

Debuut met dubbel geel.

CALEB KRAMER

Caleb Kramer werd met Kenia onder 23 uitgeschakeld voor de strijd om de Africa Cup. De doelman speelde in de twee ontmoetingen met Ivoorkust volledig mee. Na de zege van 2-1 in de thuiswedstrijd ging de uitontmoeting met 2-0 verloren.

SEKOU SYLLA

Sekou Sylla kende een succesvolle interlandperiode. Na de eerdere 2-1 overwinning op Eritrea won Guinee ook de tweede ontmoeting, ditmaal met 1-3. Hij speelde beide keren een volledige wedstrijd. Sylla sloot de interlandperiode af met twee overwinningen, 180 speelminuten en een assist.

NIKIÈMA NIET AFGEREISD

Kilian Nikièma kwam deze interlandperiode niet in actie. De doelman had lichte fysieke klachten, waardoor hij uit voorzorg niet is afgereisd naar Burkina Faso. Zijn nationale ploeg won beide kwalificatiewedstrijden tegen Mauritanië, met 1-0 en 1-3.

BEKER BLOOPERS

ZIJN VAN ALLE TIJDEN

TOCH NOG EVEN TERUGKOMEN OP DE UITSCHAKELING VOOR HET TOERNOOI OM DE KNVB BEKER DOOR (AMATEUR)DERDEKLASSER EXCELSIOR'31.EEN RAMPZALIGE BEKERBLOOPER IN RAALTE, MET UITEINDELIJK VEEL MEER DAN VERWACHTE GEVOLGEN VAN DIEN. WAAR IS ADO'S FAAM VAN CUPFIGHTER GEBLEVEN? DIE, VAN DE JAREN ZESTIG EN ZEVENTIG VAN DE VORIGE EEUW, VOELT INMIDDELS BIJNA AAN ALS 'PREHISTORISCH'. IN IEDER GEVAL VAN LANG VERVLOGEN TIJDEN!

In het veel te kleine keepertruitje gestoken keert speler Herman Teeuwen van VVV de strafschop van ADO'er Roel Timmer.

Speler Herman Teeuwen neemt de keeperstrui van Frans Swinkels over tijdens de bekerfinale ADO-VVV in 1959.

Zevenmaal bereikte ADO (FC Den Haag) de eindstrijd om de Dennenappel. In 1959, 1963, 1964, 1966, 1968, 1972 en in 1987. Tweemaal won ADO de finale: in 1968 en (als FC Den Haag) in 1975. Aan het bereiken van al die finales was de faam als cupfighter te danken. Van die reputatie is inmiddels nauwelijks iets over. Het is nota bene de kortste weg naar Europees bekervoetbal. FC Den Haag kroonde zich als bekerwinnaar in 1975 door maar slechts vier (!) reguliere doelpunten te produceren. Armoedig dat wel, maar het succes had uiteindelijk wel uitstraling en groot economisch effect. Internationale uitnodigingen stroomden binnen en mede dankzij de revenuen en toegenomen sponsorinteresse kon Lex Schoenmaker na vijf jaar Feyenoord terugkeren naar het Zuiderpark, waar Europees voetbal leidde tot onvergetelijke clashes met Vejle BK, RC de Lens en West Ham United.

Nationale spot

Daarom voor de toekomst toch een dringend advies aan de technische staf, uit wie deze ook mag bestaan: nooit meer beginnen met zo'n rigoureuze B(eker)-opstelling als tegen Excelsior'31! Dat is riskant spelen met diverse belangen van de club. Het risico op sportieve en financiële afgang is te groot. Dus onverantwoord!
En mikpunt zijn van nationale spot zoals nu is gebeurd op Sportpark De Koerbelt in Rijssen bezorgt het sportieve imago van de club een fikse knauw.
Hier was sprake van een hautaine houding en een amateuristische benadering door een profclub, terwijl de amateurclub met passie en een professionele inzet acteerde. Dat het niet de eerste keer was, dat zoiets gebeurde, mag geen schrale troost zijn. Onderschatting en misplaatste arrogante benadering zijn van alle tijden.
Bekerbloopers van favorieten bezorgen de strijd om de KNVB beker een rijke historie vol bloemrijke verhalen over talrijke underdogs. ADO (FC) Den Haag kan er met haar geschiedenis van ruim 121 jaar over meepraten. Achter de meeste bekerbloopers zit wel een verhaal. Zoals op 24 april 1927, toen ADO voor de beker op

Een beeld uit de bekerfinale 1963 ADO-Willem II met op de rug gezien de nog jonge Theo van der Burch.

bezoek moest bij Stormvogels. ADO stuurde het tweede elftal en verloor met 7-2. Toen ook al een trainer, die een B(eker)opstelling hanteerde? Nee, dat niet. Het eerste elftal had die dag ook competitieverlichtingen, een uitwedstrijd tegen Merwede in Dordrecht. ADO stond toen op het punt kampioen te worden en voor het eerst in haar bestaan te promoveren naar het hoogste niveau van het Nederlandse voetbal. ADO won met 1-4, werd kampioen en steeg via de nog te spelen promotie/degradatiecompetitie voor het eerst naar de Eerste klasse. De NVB (toen nog niet getooid met de K van Koninklijke) toonde zich onverbiddelijk en eiste dat ADO ook tegelijkertijd de bekerplicht zou vervullen. In de jaren die volgden struikelden de toenmalige roodgroenen van tijd tot tijd over lager spelende clubs zoals VCS, DHZ en Alphen. ADO's eerste bekerfinale op 17 juni 1959 tegen VVV in het stijf uitverkochte Zuiderpark (toen geen hoek- dus ook geen lege vakken). De verwachtingen waren hooggespannen, maar het resultaat was een grote ontgoocheling: 1-4! Dit, hoewel de in het smetteloos wit gestoken Hagenaars een grote kans hadden zich een gunstige uitgangspositie te verwerven. Bij de stand 1-1 kreeg ADO een strafschop toegewezen. Doelman Frans Swinkels van VVV raakte geblesseerd en moest langdurig worden behandeld. Dat begon verdediger Herman Teeuwen de keel uit te hangen. Hij trok zijn shirt uit en eiste de (voor hem veel te kleine) keeperstrui van Swinkels op en ging toen zelf maar in het doel staan.

En warempel, hij stopte de penalty van Roel Timmer, die ADO eigenlijk op een voorsprong van 2-1 had moeten brengen. De misser bleek ook het kantelpunt van de finale te zijn, want VVV won uiteindelijk met 1-4 en liet ADO achter met een bijzondere ervaring rijker en een illusie armer.
Bram Peper (de latere minister van Binnenlandse Zaken en burgemeester van Rotterdam) leidde op 18 september 1960 met zijn openingstreffer in het Zuiderpark namens RCH ADO's royale bekernederlaag van 0-4 in. De thuisaanhang schreeuwde om de terugkeer van Theo Timmermans, die juist afscheid had genomen als speler van het eerste elftal om zijn actieve voetballoopbaan af te bouwen in de lagere en veteranenelftallen. Onder het motto 'Old Soldiers Never Die', keerde 'Opa Dribbel' (de bijnaam van Theo Timmermans) voor even terug tot ADO 1 op eigen wieken drijvend zonder hem verder kon.

Bekerblamage

Ook onder trainer Ernst Happel beleefde ADO enkele keren een bekerblamage. Zoals op 23 juni 1963 in de finale thuis tegen Willem II. Een week eerder speelde ADO nog voor de competitie tegen de Tilburgers (1-1), die daarmee degradeerden uit de Eredivisie. Dus leken de Brabantse tricolores een hapklaar brokje voor de gretige Hagenaars. De schijn bedroog, Willem II stuntte door met een zege van 0-3 en de beker uit het Zuiderpark te vertrekken. Eén Haags pluspunt: Kees Aarts, uitblinker aan Tilburgse zijde, werd onmiddellijk door ADO gecontracteerd. En dat legde hem en ADO geen windeieren. Willem II plaatste zich voor het toernooi om de Europa Cup II en lootte de Engelse grootmacht Manchester United! Dat liep ADO toch mooi (beter gezegd: lelijk) mis…

'Sang- und klanglos' vond ADO op 7 mei 1967 de bekerdood in Almelo. Heracles speelde de ongeïnspireerde Hagenaars weg met 3-0, die in hun gedachten al met de aanstaande zeven-weekse tour door de Verenigde Staten bezig waren. Bovendien overheerste een conflict met de clubleiding die had besloten aanvoerder Jan Villerius om disciplinaire buiten het elftal te laten en ook niet mee te laten gaan naar Amerika. De spelers namen het voor hun captain op en smeekten de clubleiding toch met hem naar de States te vliegen. En aldus geschiedde…
De derde bekerflop onder Happel was op 9 maart 1969. En dat was ook meteen de laatste onder de Oostenrijkse

Het winnende RBC moet vluchten voor de Haagse horde.

trainer. Het slap opererende ADO verloor die dag met 2-1 na verlenging in Nijmegen van NEC. Daarover maakte voorzitter Herman Choufoer in de media een lichtelijk kritische opmerking. Als door een adder gebeten reageerde Happel, dit zoiets van een preses van de club niet verwachtte. Het conflict liep uit de hand, leidde tot het voortijdige vertrek van Happel, die uiteindelijk bij Feyenoord zou belanden. De trainer, die juist zijn contract bij ADO had verlengd, had volgens velen bewust aangestuurd op een breuk, omdat de Rotterdamse club hem ondertussen had gepolst voor de overstap naar De Kuip. De rest is historie: ADO zou nadien onder Happels opvolger Vaclav Jezek het beste seizoen in de Eredivisie (1970-1971) en Feyenoord zou onder Happel als eerste Nederlandse club de Europa Cup I (1970) en de Wereldbeker (1971) winnen.

De geschiedenis herhaalt zich

FC Wageningen overrompelde FC Den Haag in de bekerwedstrijd, die op 16 november 1980 plaatsvond op de 'Berg'. De thuisclub speelde zo bezeten, dat FC Den Haag er met de nederlaag van 4-1 (drie goals van Rob McDonald en een van Gerdo Hazelhekke, de Haagse eretreffer van Henk van Leeuwen) nog genadig van afkwam. Dit, tot grote woede en ergernis van Piet de Zoete, de interim-trainer nadat Hans Kraaij sr. door hyperventilatie-problemen was afgehaakt. Opmerkelijk was die nederlaag wel, omdat juist kort daarvoor Ajax in het Zuiderpark op sensationele wijze met 4-3 was verslagen. Maar ja, in 2026 volgde de bekersof bij Excelsior'31 ook kort na de supertriomf op landskampi-

Vuurwerk voor de aftrap bij SC Genemuiden, dat daar ook tijdens de wedstrijd figuurlijk voor zou zorgen.

oen PSV. De geschiedenis herhaalt zich soms, dus… Het gaat te ver om de nederlaag van FC Den Haag op 8 mei 1986 in halve finale van de strijd om de KNVB beker bij RBC echt als een blooper te kwalificeren. De formatie van trainer Rob Baan was ongeslagen kampioen geworden van de Eerste divisie en in het nieuwe seizoen verzekerd van het Eredivisieschap. Maar in Roosendaal had de geelgroene formatie perspectief op een mogelijke double. Met een finale tegen Ajax zou het naar de verhoudingen in die tijd wel mogelijk zijn. Echter, FC Den Haag verloor door sublieme goals van Johan Molenaar, nadat Remco Boere voor 0-1 had gezorgd. Bovendien knalde Alfons Groenendijk daarvoor nog op de lat en dreunde Boere in de slotfase tegen de paal. Dus, RBC schreef historie, want nooit eerder
bereikte het de bekerfinale. De Roosendalers konden hun victorie niet delen met hun aanhang, omdat de Haagse horde het veld bestormde met minder goede bedoelingen. Bovendien sneuvelden ook nog ruiten van de kleedkamer van RBC. Wie echt opgelucht was door de uitschakeling van FC Den Haag? Bram Peper, de speler van RCH die in 1960 de bekerflop van ADO inluidde, nu in de hoedanigheid van burgemeester van Rotterdam. Hij zou de bekerfinale met FC Den Haag in De Kuip hebben verboden… Overigens zou RBC de finale tegen Ajax in de Amsterdamse De Meer spelen en met 3-0 verliezen.
Het eerste jaar in het nieuwe stadion in het Forepark leverde ADO Den Haag geen bekergeluk op. Op een ijskoude avond in november dolf de formatie van trainer Wiljan Vloet het onderspit tegen Jong SC Heerenveen, dat won met 1-3. Tja, het tweede elftal van de Friezen….

De grootste bekerafgang onderging ADO Den Haag op 22 september 2015. Toen speelde SC Genemuiden tegen de in het roodgroen gestoken formatie à la Excelsior'31 met 2-2 en 3-3 na verlenging gelijk en won met 6-4 na strafschoppen. Waarmee maar weer aangevend, dat floppen in de beker van tijd tot tijd gewoon voorkomt. Bekerbloopers zijn – wat ADO (FC) Den Haag betreft – van alle tijden… Alleen zijn de te genereren gevolgen in de loop der jaren steeds groter geworden.

Frans Leermakers

Bekerflops op een rij

Een karikatuur van Dik Bruynesteyn van het bijzondere voorval tijdens de bekerfinale in 1959 tussen ADO en VVV.

24 april 1927	Stormvogels-ADO 7-2
23 april 1944	ADO-VCS 0-1
15 mei 1948	ADO-DHZ 1-1 (DHZ als uitspelende club gaat door)
08 mei 1949	Alphen-ADO 3-2
17 juni 1959	ADO-VVV 1-4 (finale in het Zuiderpark)
18 september 1960	ADO-RCH 0-4 (0-1 door Bram Peper!)
23 juni 1963	ADO-Willem II 0-3 (finale in het Zuiderpark)
07 mei 1967	Heracles-ADO 3-0 (aan vooravond VS Tour, problemen met Jan Villerius)
9 maart 1969	NEC-ADO 2-1 nv (begin eind van Ernst Happel bij ADO)
16 november 1980	FC Wageningen-FC Den Haag 4-1 (Piet de Zoete als coach a.i.)
08 mei 1986	RBC-FC Den Haag 2-1
01 november 2007	ADO Den Haag-Jong SC Heerenveen 1-3
22 september 2015	SC Genemuiden-ADO Den Haag 2-2, 3-3- nv, 6-4 na strafschoppen.
27 oktober 2026	Excelsior'31-ADO Den Haag 1-1, 1-1 nv, 6-5 na strafschoppen.

Narrow escapes

19 april 1959	ADO-GDA 2-1 (hoofdrol Gerrie Hup bij de Loosduiners)
14 november 1982	FC Den Haag-DWV 3-3, 6-4 nv
11 december 1985	Spakenburg-FC Den Haag 1-1 (in Utrecht, replay in DH (2-0)
12 april 1986:	Marken-FC Den Haag 0-1 (in Volendam)
2 oktober 1988	ROHDA Raalte-FC Den Haag 1-1, FC DH w.n.s.
20 november 2002	ADO Den Haag-De Treffers 3-2 nv
26 september 2007	Be Quick'28-ADO Den Haag 0-0, ADO w.n.s.

Blik vanaf de Lange Zij in het Zuiderpark tijdens het bekerduel ADO-GDA op 19 april 1959.

MILA VAN DER SCHATTE OLIVIER: ‘IK KAN NIET TEGEN MIJN VERLIES’

ZIJ BEGON **OP HAAR ZESDE** MET VOETBALLEN BIJ GRAAF WILLEM II-VAC, STREED MET **DE LIDUINASCHOOL** OM HET BEZUIDENHOUTS KAMPIOENSCHAP, IS TEGENWOORDIG **CAPTAIN** VAN ADO DEN HAAGS **JONGSTE MEIDENTEAM.** EN ONLANGS KREEG MILA VAN DER SCHATTE OLIVIER HAAR EERSTE UITNODIGING VOOR **ORANJE ONDER 16.**

Het kan snel gaan met voetbaltalenten, maar Mila van der Schatte Olivier was er dan ook vroeg bij toen zij haar carrière startte in het geelgroen van Graaf Willem II-VAC. ‘Veel klasgenoten zaten op Graaf Willem en het leek mij een gezellige club, die ook groot is op het gebied van meidenvoetbal.’ In haar eigen buurt schopte zij vaak tegen de bal in het Sophiapark. ‘Het Bezuidenhouts kampioenschap was daar ook altijd.’ Vanaf groep 3 van de Liduinaschool was Mila steeds graag van de partij.
Na één jaar in een meidenteam van Graaf Willem speelde Mila als talentvol meisje tot haar veertiende altijd in jongensteams. Haar verrichtingen leverden haar twee jaar terug een uitnodiging op voor een talentendag en een stage bij ADO Den Haag. ‘Na de eerste training kreeg ik te horen dat de club mij al een tijdje in de gaten hield en dat ik mocht aansluiten bij de talentengroep onder 14, die elke zondag trainde bij Wilhelmus.’

Vanaf dat moment stond Mila bijna dagelijks op het voetbalveld. ‘Zaterdag spelen met Graaf Willem, zondag trainen of spelen met ADO, maandag en dinsdag weer trainen. Soms was het wat veel, maar ik vond het heel leuk, en helemaal toen ik na een half jaar te horen kreeg dat ik doorging naar de groep onder 15.’

Kampioen in de jongenscompetitie met Mila van der Schatte Olivier staande zesde van rechts.

Spelen als prof

Toen ADO Den Haag haar vorig jaar liet weten dat zij van de trainingsgroep over kon stappen naar het meidenteam onder 17, stelde dat Mila voor een moeilijke keus. ‘Ik heb toch een tijdje getwijfeld, want bij Graaf Willem was het heel leuk en vertrouwd. Maar het was altijd mijn droom om profvoetballer te worden en dat kan daar niet.’

De selectie van ADO Den Haag meiden onder 17. Mila van der Schatte Olivier achterste rij, vierde van rechts.

Vers gehuld in het geelgroen van ADO Den Haag liep Mila in het eerste toernooi met haar nieuwe team een knieblessure op, die haar een half jaar aan de kant hield. Eenmaal hersteld wist zij zich als één van de jongsten van haar team snel aan te passen en kreeg in haar voortgangsgesprek te horen dat zij zich niet alleen als voetballer, maar ook sociaal prima had ontwikkeld. ‘Ze zeiden ook dat ik in het nieuwe seizoen een belangrijke positie in het team zou krijgen, die ik moest zien te behouden.’ Bij de start van de voorbereiding op het nieuwe seizoen bleek zij bevorderd tot aanvoerder.

Titel en uitverkiezing

Als captain en dynamische middenvelder doet Mila haar best om haar team te leiden. ‘Ik probeer anderen ook te helpen, de nieuwelingen bij het team te betrekken.’
Zij vindt het belangrijk ervoor te zorgen dat iedereen optimaal gemotiveerd is om te winnen. ‘Ik kan zelf niet tegen mijn verlies. Toen ik klein was, was dat nog veel erger’, verklapt zij een drijfveer.

Dit seizoen heeft zij geen reden tot klagen, want met haar team behaalde zij een vroeg herfstkampioenschap in de jongenscompetitie. Haar sterke prestaties leverden tevens een eerste uitverkiezing op voor Nederland onder 16, samen met ploeggenoot Catoo Janssen. De eerste stappen naar een loopbaan als voetbalprof zijn dus gezet. ‘Ik zit op het goede pad. Of ik het haal, ligt eraan hoe ik mij verder ontwikkel. Daarbij is ook van belang om niet geblesseerd te raken’, kent zij de andere kant van de voetbalmedaille eveneens.

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

VAN PRACHTIG IDEALISME NAAR PUUR ZAKELIJK REALISME

WAT KAN DE WERELD BINNEN ADO DEN HAAG IN EEN MAAND **TOTAAL VERANDEREN**. TOT BEGIN NOVEMBER ZWAAIDE **ROBIN PETER** ALS HOOFDTRAINER DE SCEPTER. NEDERLAGEN TEGEN EXCELSIOR'31, DUS UITSCHAKELING VOOR DE BEKER, EN HET ZES-PUNTENDUEL MET PEC ZWOLLE BETEKENDEN VOOR HEM HET EINDE VAN DE SAMENWERKING. ONDER INTERIM COACH **LEVI SCHWIEBBE** BOND DE PLOEG SPARTA AAN DE ZEGEKAR. VERVOLGENS KEERDE **MAURICE STEIJN** TERUG OM DE TECHNISCHE LEIDING OVER TE NEMEN. HIJ MOCHT BEGINNEN TEGEN ZIJN VOORMALIGE, KORTSTONDIGE BROODHEER AJAX. **SPORTIEF SUCCES** ZAT ER NIET IN, DAAR IN DE JOHAN CRUYFF ARENA. DE HONGER NAAR PUNTEN EN **BETERE KLASSERING** MOET NU MAAR WORDEN GESTILD IN DE KOMENDE WEDSTRIJDEN (FC UTRECHT EN EXCELSIOR THUIS EN WILLEM II UIT).

27 OKTOBER 2026

EXCELSIOR'31-ADO DEN HAAG 1-1
(ook na verlenging, 6-5 na strafschoppen)
Eerste ronde, KNVB beker

De peptalk van Robin Peter vlak voor de verlenging, die tevergeefs zou blijken.

De aanhang van Excelsior'31 zag bluf, chauvinisme en optimisme volledig bewaarheid worden. 'Driemaal is scheepsrecht' herinnerde aan eerdere bekerconfrontaties op Sportpark De Koerbelt in Rijssen met ADO Den Haag (in 2010, 0-2, en 2022 (2-3). Een ander spandoek beweerde, dat ze (ADO Den Haag dus) uit de beker zouden worden gekegeld. Het werd 1-1. Een stand die in de verlenging niet wijzigde. Strafschoppen dus.
En daarmee won de derde-divisionist. Eredivisionist ADO Den Haag uitgeschakeld! Leuk, sensatie voor de goegemeente, maar voor de in zwart gestoken geel-groenen om je dieprood te schamen.
Hoe kan je als 'kliekjesdagkampioen' en reuzendoder (tegen PSV) zo moeizaam opboksen tegen zich weliswaar hartstochtelijk verzet plegende amateurs? Vergiste trainer Robin Peter zich toch door met een B(eker)-opstelling te beginnen? Was de mindset wel juist? Was het een hautaine houding? Ontbraken drive en tempo? De uitkomst zal wel een abstract mengelmoesje van dit alles zijn. Opnieuw duurt het bekeravontuur maar één ronde. Vorig seizoen tegen FC Den Bosch uit eruit. Nu geen avontuur, maar een nachtmerrie in Rijssen.
Toegegeven, scheidsrechter Clay Ruperti beoordeelde de soms wild spelende gastheren wat mild. Het gevolg was wel, dat Alex Pozo al na een klein kwartier van het veld hinkelde en Daryl van Mieghem zich van zijn trainingspak kon ontdoen. Milan Hokke werd na ruim een uur het slachtoffer met een pijnlijke rib als gevolg. Desalniettemin mag ADO Den Haag het zichzelf aanrekenen, dat het uit 38 schoten slechts eenmaal scoorde. Paal (Evan Rottier) en lat (Mylian Jiménez en Jesse Bal) stonden een ruime zege in de weg. Dan nog beklijft de matte wijze, waarop ADO Den Haag zich als vertegenwoordiger op het hoogste nationale niveau presenteerde. En door de uitschakeling even de risée van het nationale voetbal is. Geen opkikker in de aanloop naar het komende zes-puntenduel bij PEC Zwolle.

Scoreverloop: 45 + 2. Schrijver 1-0, 57. Thomas 1-1.
Strafschoppenserie:
1. De Jong schiet over het doel,
2. Van Mieghem (doelman Reimink stopt de bal),
3. Scholten 1-0, 4. Kilo (doelman Reimink stopt de bal),
5. Schrijver schiet over het doel,
6. Bal 1-1,
7. Lbenay 2-1,
8. Rottier 2-2,
9. Ter Haar 3-2,
10. Eduardo 3-3, 1
1. Maneschijn 4-3,
12. Peupion 4-4,
13. Hofste 5-4,
14. Waem 5-5,
15. Koeleman 6-5,
16. Sylla schiet over het doel.

Scheidsrechter: Clay Ruperti
Gele kaarten: Ter Haar, Schrijver (Excelsior'31), Kilo en Van Mieghem (ADO Den Haag).
Toeschouwers: 3.000

Opstelling Excelsior'31
Kevin Reimink; Vincent Schmidt (76. Semir Lbenay), Alex de Jong, Mika Schrijver, Morris de Wilde (86. Stijn Beverdam); Max Leeflang, Sam Holsink (90. Calvin Scholten), Niels Leemhuis; Stan ter Haar, Kai Wesselink (76. Patrick Maneschijn), Simon Seppenwoolde (70. Tom Koeleman).

Opstelling ADO Den Haag
Niclas Thiede; Othniël Raterink, Lasse Wilhelm, Milan Hokke (65. Matteo Waem), Sekou Sylla; Mylian Jiménez (90. Evan Rottier), Finn de Bruin (46. Jesse Bal), Jan Zamburek (65. Juho Kilo); Alex Pozo (14. Daryl van Mieghem), Nigel Thomas (73. Yannick Eduardo), Cameron Peupion.

1 NOVEMBER 2026
PEC ZWOLLE-ADO DEN HAAG 1-0 (1-0)

Een heuse kelderkraker in het Zwolse MAC3PARK Stadion. Op papier voor ADO Den Haag een gelegenheid om punten te pakken. Echter, tot dusver leek de ploeg van trainer Robin Peter tegen toppers (Feyenoord, PSV) punten te pakken. Maar goed, de positie op de ranglijst is

De voor Robin Peter fatale treffer van PEC'er Dylan Mbayo.

zodanig, dat winst echt is geboden. Aanvankelijk wekte ADO Den Haag de schijn op het initiatief te pakken getuige de dreigende aanvallen en een schot van Jalen Hawkins. Echter, zonder balbezit offreerde ADO Den Haag haar gastheer te veel ruimte om offensieve acties te ontplooien. En door de toenemende dominantie van PEC Zwolle werd ADO Den Haag alsmaar onnauwkeuriger in passing. De bezoekers werden steeds meer achteruit gedwongen. De gastheren verover-

den het middenveld en produceerden alsnog hoekschoppen. Schoten van Van der Wal en Ryan Thomas moesten voor de Haagse ploeg toch als waarschuwingsschoten worden opgevat. Toch ontsnapte ADO Den Haag tussen de bedrijven door aan de druk van PEC Zwolle.
Evan Rottier vond zelfs het doel na een voorzet van Hawkins. Echter, de VAR constateerde voorafgaand buitenspel van de schutter, waardoor scheidsrechter Jeroen Manschot geen doelpunt toekende. Op de kleine

opleving volgde op slag van rust toch een domper. Matej Sin gaf Isaac Mbayo iets te veel ruimte voor een schot en het was toch 1-0.

Scoreverloop: 45. Mbayo 1-0
Scheidsrechter: Jeroen Manschot

Gele kaarten: Aertssen, Van der Wal, Cissoko (PEC Zwolle), Eduardo, Mulder en Waem (ADO Den Haag).
Toeschouwers: 13.738

Opstelling PEC Zwolle
Jasper Schendelaar; Albert van der Haar, Nick Viergever, Simon Graves, Olivier Aertssen (74. Jan Bürger); Tobias Sörensen (88. Tijs Velthuis), Ryan Thomas, Gilles van der Wal; Younes Namli (60. Thijs Oosting), Sydney van Hooijdonk, Dylan Mbayo (73. Ibrahim Cissoko).

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Jonas Jensen-Abbew (46. Othniël Raterink), Pascal Mulder, Matteo Waem, Milan Hokke; Juho Kilo, Evan Rottier, Matej Sin (61. Daryl van Mieghem); Jalen Hawkins (46. Cameron Peupion), Yannick Eduardo (78. Donat Bárány), Nigel Thomas (61. Jesse Bal).

7 NOVEMBER 2026

ADO DEN HAAG-SPARTA 3-1 (1-0)

Ongetwijfeld hebben sentimenten rond het vertrek van trainer Robin Peter een rol gespeeld in de mindset van alle betrokkenen. Niemand wil interim coach Levi Schwiebbe laten vallen. Dit onvermijdelijke sentimentele cocktail leidde tot een mentaal optimaal geladen ADO Den Haag in de thuisbeurt tegen Sparta. Verliezen mocht geen optie meer zijn, omdat anders de perspectieven voorlopig zeer somber zouden zijn. De opgebrachte

Nigel Thomas passeert doelman Michael Brouwer en is op weg naar de 2-1.

energie en meezittende factoren tijdens de wedstrijd leidden tot ADO's tweede competitiezege.
Met Illaijh de Ruijter als rechtsachter en Nigel Thomas ditmaal in de punt van de aanval had Schwiebbe enkele accenten anders gelegd dan Peter de laatste tijd deed. En de ploeg liep zeker in de beginfase de ruimten adequaat dicht (vooral Mylian Jiménez). Maar als Sparta in balbezit was dan toonde het aan de betere ploeg te zijn. En bij de Rotterdamse doelpogingen (Cedric Hatenboer) moest Kilian Nikiema zijn kwaliteiten tonen om het Haagse doel schoon te houden.
Opmerkelijk genoeg speelde de botsing tussen Caspar Mulder en Shunsuke Mito (hoofden tegen elkaar) een rol van betekenis bij het ontstaan van de openingstreffer. Snel was duidelijk, dat Mulder niet verder kon (Lasse Wilhelm zou hem uitstekend vervangen) en Mito moest na zijn oplapbeurt een minuut langs de kant blijven (zou schrijft de afgelopen zomer ingevoerde nieuwe regel voor). En op het moment dat Mito weer het veld in mocht scoorde ADO Den Haag. Daryl van Mieghem stuurde bal uit een hoekschop naar de verste paal. Daar liet Jalen Hawkins de bal op zijn schoen stuiten. Juho Kilo liep toe om de bal in het doel te koppen: 1-0. Sparta ontketende vervolgens een langdurig offensief en nam het Haagse doel voortdurend onder schot. Met als belangrijkste wapenfeit, dat de Rotterdamse spits Milan Zonneveld een dot van een kans miste door loeihard op de paal te schieten. Een onvoorstelbare mazzel voor ADO Den Haag. En ook na rust stookte Sparta veel onrust voor het Haagse doel. De thuisclub verdedigde manmoedig, maar die ene keer benutte Sparta toch de leemte voor het doel, waardoor voormalig ADO'er Bas Kuipers op aangeven van Zonneveld de gelijkmaker ter wereld kon brengen. Onbedoeld hielp Milan Hokke met een achterwaartse kopbal de Rotterdammers bijna aan de tweede treffer. Nikiema voorkwam dit met uiterste inspanning.
Onverwacht diende zich het kantelpunt in de wedstrijd zich aan. Isaac Babadi dacht risicoloos op zijn doelman Michael Brouwer te kunnen terugspelen. Onder het motto je weet maar nooit wat er gebeurt toog Thomas, tot dan de eenzame spits in de Haagse aanval, richting de Spartaanse doelman. Deze nam de bal verkeerd aan en Thomas was er als de kippen bij om het speeltuig te veroveren. Na een paar passeerbewegingen mikte Thomas de bal in het Rotterdamse doel: 2-1.
Die onverwachte meevaller inspireerde ADO Den Haag tot grote dadendrang. Die moed resulteerde in tal van balveroveringen op gedemoraliseerde Spartanen, die hun ongelukkige doelman Brouwer nog kwijt raakten ook (enkelblessure bij het neerkomen). Zijn vervanger Filip Bednarek had nog geen bal geraakt of hij het kleinood uit het net halen. Met een zijdelings tikkie uit een voorzet van Cameron Peupion zorgde Daryl van Mieghem voor 3-1. De strijd leek gestreden, al ontsnapte Matteo Waem aan de tweede gele kaart en zijn ploeg aan een strafschop na een duw- en trekduel met Zonneveld. Zo bleef de voorsprong intact en gloort door de tweede zege weer hoop voor de toekomst.

Scoreverloop: 22. Kilo 1-0, 50. Kuipers 1-1, 57. Thomas 2-1, 79. Van Mieghem 3-1.
Scheidsrechter: Alex Bos
Gele kaart: Waem (ADO Den Haag).
Toeschouwers: 14.637

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Illaijh de Ruijter, Pascal Mulder (20. Lasse Wilhelm), Matteo Waem, Milan Hokke (87. Sekou Sylla); Daryl van Mieghem, Juho Kilo, Mylian Jiménez (66. Jan Zamburek); Jalen Hawkins (70. Cameron Peupion), Evan Rottier; Nigel Thomas (66. Jesse Bal).

Opstelling Sparta
Michael Brouwer (78. Filip Bednarek); Lushendry Martes, Bruno Martins Indi (86. Jens Toornstra), Marvin Young, Bas Kuipers; Cedric Hatenboer, Teo Quintero, Mitchell van Bergen 69. Andrej Kostic); Isaac Babadi (86. Joel Ideho), Milan Zonneveld, Shunsuke Mito 56. Robin van Cruijsen).

22 NOVEMBER 2026
AJAX-ADO DEN HAAG 3-0 (3-0)

Het scoreverloop in het eerste kwartier in de Johan Cruyff Arena bepaalde al, dat er momenteel 'lichtjaren' verschil in kwaliteit zit tussen Ajax en ADO Den Haag. Binnen een kwartier stond het al 2-0 voor de Amsterdammers, die kort voor rust zelfs op 3-0 kwamen. Toen stond de Haagse formatie al met tien man, omdat Matteo Waem in minuut 37 met rood van het veld moest.
Bij het eerste optreden onder de weergekeerde trainer Maurice Steijn werd bij de openingstreffer van Davy Klaassen al duidelijk, dat een stunt er gewoonweg niet inzat. En toch, had Othniël Raterink de bal in het duel met assistleverancier Oscar Gloukh de bal onder controle kunnen brengen in plaats deze onvrijwillig te

Fraaie actiefoto met het luchtduel tussen Othniël Raterink met spits Tolu Akorodare van Ajax met Juho Kilo als aandacht toeschouwer.

retourneren, dit voorkomen kunnen worden. En liet Juho Kilo bij de overigens prachtig uitgespeelde aanval, waaruit Jorthy Mokio de 2-0 produceerde niet iets te veel ruimte? En ‘accepteerde’ ADO Den Haag in het openingskwartier niet te snel de onderliggende rol in het ‘kat-en-muis-spel’?

Pas na twintig minuten kwam ADO Den Haag eraan toe een poging te doen om vooruit te voetballen. En prompt resulteerde dit in een aanval (Yannick Eduardo-Raterink), waarbij Nigel Thomas de bal in het Amsterdamse doel liep. Alleen, Raterink ontving de bal in buitenspelpositie en gaf scheidsrechter Erwin Blank geen goedkeuring aan de doel treffende actie. Daarna gaf Ajax prachtige exhibities van anticipatievermogen. Op alles etaleerde de thuisploeg scenario’s in petto te hebben. Vooral afvallende ballen waren een simpele prooi, waardoor permanente druk werd uitgeoefend op de Haagse defensie. Jammer, dat Matteo Waem in een rush richting het Haagse doel Tolu met de hand lichtelijk in de rug toucheerde. De Amsterdamse spits ging na nog twee pasjes neer en scheidsrechter Blank reageerde met voor de hand liggend rood. Na Telstar-ADO Den Haag – toen kreeg Milan Hokke tamelijk ongenuanceerd rood – weer op schlemielige wijze in ondertal verder. Steijn trof onmiddellijk zijn maatregelen: spits Eduardo offeren voor centrale verdediger Lasse Wilhelm. En die 3-0 vlak voor rust: hoe fraai ook die Amsterdamse aanval diagonaal door het midden ging, had na de voorzet van Lucas Rosa in het achterveld schutter Klaassen die ruimte mogen hebben? Tenminste, redenerend vanuit Haagse invalshoek.

Steijn nam in de rust zijn maatregelen puur om een monsternederlaag te voorkomen en vervolgens ter voorbereiding op de volgende klus – thuis tegen FC Utrecht – een hele week mentale deuken te moeten wegpoetsen. Met invallers Jesper Jensen-Abbew en Sekou Sylla voor Sin en Mylian Jiménez liet hij zijn ploeg opereren met een zes-mansverdediging en daarvoor drie pionnen. Er mocht geen muisje meer door de Haagse afweer komen, laat staan een Ajacied. De aanval werd realistisch gezien maar voor lief gelaten en aan toevallige uitvallen overgelaten. Zo dwong ADO Den Haag Ajax tot

schaakvoetbal en het lukte zonder verdere kleerscheuren, ook nog dankzij een serie reddingen van doelman Kilian Nikiema, de lat (Klaassen) en de paal (Steven Berghuis). Jammer, dat de 18-jarige uitblinker Jorthy Mokio gehavend en ondersteund het veld moest verlaten. In de media gingen velen los over de botsing op Sylla. Maar gebiedt de werkelijkheid niet te zeggen, dat Mokio zelf eigenlijk het (niet nodige) risico nam door in deze situatie met uiterste krachtsinspanning in balbezit te komen, terwijl Sylla een voor de hand liggende poging deed de bal weg te werken?
Al met al, Steijn slaagde nu al met resultaatvoetbal de tweede helft zijn ploeg met nul treffers enige moed te conserveren. Nu komen de tegenstanders (FC Utrecht, Excelsior, Willem II), waartegen de honger aan punten moeten worden gestild en de positie op de ranglijst rooskleuriger moet worden. Gemakkelijker gezegd dan gedaan, dat wel.

Scoreverloop: 3. Klaassen 1-0, 15. Mokio 2-0, 43. Klassen 3-0.

Scheidsrechter: Erwin Blank
Gele kaart: Gaaei (Ajax)
Rode kaart: Waem (37. ADO Den Haag)
Toeschouwers: 54.754

Opstelling Ajax
Maarten Paes; Lucas Rosa (62. Anton Gaaei), Aaron Bouwman, Youri Baas, Owen Wijndal; Davy Klaassen (70. Julian Brandt), Jorthy Mokio, Yves Bissouma; Rayane Bounida (70. Steven Berghuis), Tolu Arokodare (62. Marcos Leonardo), Oscar Gloukh (62. Oliver Edvardsen).

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Othniël Raterink (81. Daryl van Mieghem), Pascal Mulder, Matteo Waem, Milan Hokke; Mylian Jiménez (46. Jesper Jensen-Abbew), Juho Kilo, Matej Sin (46. Sekou Sylla); Evan Rottier; Nigel Thomas (88. Jesse Bal), Yannick Eduardo (39. Lasse Wilhelm).

HALLO NIEUWBOUW, DAG PORTOCABINS

De profs van ADO Den Haag zijn nu volledig ingetrokken in de nieuwbouw van de trainingsaccommodatie in het Zuiderpark. Onmiddellijk is een begin gemaakt met het weghalen van de portocabins, die sinds oktober 2025 als tijdelijk onderkomen fungeerden. Op die plek komen nieuwe parkeerplaatsen. Nu bezit de club op deze historische grond een state-to-the-art-accommodatie met perfecte velden en een modern, van alle comfort voorzien onderkomen.

HISTORISCHE ARENA'S

SPORTPARK MÜNGERSDORF IN KEULEN, WAAR ADO OOIT EUROPA CUP II SPEELDE STADION, DAT BEZIG IS AAN Z'N DERDE LEVEN

Het Müngersdorfstadion (met wielerbaan), waar ADO op 27 november 1968 tegen FC Köln speelde voor de Europa Cup II.

BIJNA ALLE STADIONS, WAAR ADO/FC DEN HAAG OOIT EEN **ÈCHTE EUROPA CUPWED-STRIJD** SPEELDE, HEBBEN ÉÉN DING GEMEEN: ÓF ZE BESTAAN NIET MEER, ÓF ZE ZIJN VOLLEDIG HERBOUWD. ÉÉN STADION IS IN DAT RIJTJE **RECORDHOUDER.** HET HOOFDSTADION VAN 'SPORTPARK MÜNGERSDORF' IN KEULEN IS SINDS **27 NOVEMBER 1968** NIET ÉÉN, MAAR TWEE KEER **TOTAAL AFGEBROKEN.**

Het was destijds natuurlijk nog niet bekend, maar in de herfst van 1968, de periode waarin ADO met FC Köln duelleerde in de tweede ronde van het toernooi van de Europa Cup voor Bekerwinnaars, was de tijd dat kampioenstrainer Ernst Happel zich aan het oriënteren was naar een loopbaan buiten het Zuiderpark. Aanbiedingen van andere clubs waren er altijd wel geweest, maar dit keer klopte Feyenoord wel heel intensief aan de deur.

Die later zo controversiële overgang was op 12 november uiteraard nog geen thema. Alleen de wedstrijd tussen ADO en de absolute topclub FC Köln telde nog maar voor ADO's Oostenrijkse trainer, die wist dat de Duitse club bezig was aan de meest succesvolle periode uit haar geschiedenis. Als één van de medeoprichters van de Bundesliga (in 1963) had FC Köln in die periode tweemaal het Duitse kampioenschap gewonnen

en eindigde het drie keer als tweede. Ook won FC Köln viermaal het West-Duitse kampioenschap en veroverde het éénmaal de DFB Pokal, precies de reden dat een half jaar later tegen ADO moest worden aangetreden. Die dubbele wedstrijd tegen rood-groen was één van Kölns vele gevechten in Europese competities, waarbij het éénmaal de kwartfinales van de Europa Cup I zou bereiken en éénmaal de halve finales van zowel de Europa Cup II als de Jaarbeursstedenbeker.

Aad Mansveld in discussie tijdens FC Köln-ADO.

Bij de begin van de Bundesliga in 1963 had FC Köln zich versterkt met Wolfgang Overath en Wolfgang Weber, spelers die de club zouden vormgeven en ook immens belangrijk voor het nationale team zouden worden. Overath speelde 542 officiële wedstrijden voor FC Köln, waarmee hij clubrecordhouder werd. Weber kwam tot 470 officiële wedstrijden. In dat eerste jaar werd de landstitel op dominante wijze gewonnen, wat aantoonde dat Köln het best voorbereid was op het begin van het professionele tijdperk in het Duitse voetbal.
De landstitel leverde uiteraard Europa Cupvoetbal op, een toernooi dat in de kwartfinale tegen zesvoudig Engels kampioen Liverpool FC op bizarre wijze eindigde. Na twee 0-0 uitslagen was – volgens het reglement uit die tijd – een beslissingswedstrijd nodig, een ontmoeting die werd afgewerkt in De Kuip. Het werd een all-time klassieker. Wolfgang Weber brak na 20 minuten zijn kuitbeen, maar speelde na een korte behandeling tòch verder, Liverpool nam vervolgens een 2-0 voorsprong, waarna Thielen en Hannes Löhr gelijkmaakte. Die stand bleef vervolgens staan op het scorebord. Ook na de verlening. Het UEFA-reglement schreef destijds voor dat de winnaar door middel van loting (een muntworp) bepaald moest worden. Scheidsrechter Robert Schaut

Ton Thie en de zijnen kansloos tegen een ontketend FC Köln, waardoor het Müngersdorfstadion ADO's eindstation was in het Europa Cup II-avontuur.

gebruikte echter geen munt, maar een klein houten schijfje met een rode en een witte kant. Hij wees rood aan als de kleur van Liverpool. Na de eerste worp bleef het schijfje rechtop in het gras staan; na de tweede worp bleek het rood te zijn en werd FC Köln uitgeschakeld.

In het seizoen 1968-1969, na de bekerwinst, nam FC Köln – net als ADO - voor het eerst deel aan de Europacup II, destijds de op één na belangrijkste Europese competitie. Köln schakelde in de eerste ronde Girondins Bordeaux uit en ADO klopte Grazer AK. Op dinsdag 12 november was het Zuiderpark met ruim 22.500 toeschouwers zeer goed gevuld. De ADO-aanhang zorgde voor een muur van geluid; talloze vuurpijlen en het geweldige muziekkorps Jubal uit Dordrecht verhoogden de intense Europa Cup-sfeer. Zonder de voor één wedstrijd geschorste Mansveld, maar weer met de nog lang niet fitte Lambert Maassen in de spits, klapte ADO er vanaf de eerste minuut op.
Zonder veel effect. In de Eredivisie was ADO net in een periode waarin wel regelmatig werd gewonnen, maar weinig werd gescoord. Dat onvermogen – gecombineerd met een wel heel erg eenzijdige speelstijl met veel 'lange' ballen - werd ADO fataal tegen een club die op het middenveld werd aangestuurd door Overath en in de verdediging door Weber, twee wereldsterren die twee jaar eerder nog in de WK-finale op Wembley hadden gestaan.
ADO viel aan, viel aan en viel nogmaals aan. Maar passeren kon het doelman Paul Heyeres niet één keer, ook al waren Piet de Zoete (schot tegen de lat) en Kees Aarts (bal van de doellijn) er dichtbij. En zoals

Harry Vos probeert tevergeefs een Keulse voorzet te voorkomen.

dat in het voetbal vaak gaat, viel het enige doelpunt van de wedstrijd aan de andere kant. De 20-jarige invaller Jürgen Jendrossek was vlak voor tijd de maker. Ondanks het verlies zag Happel na afloop nog kansen: ‘We zijn nog niet uitgeschakeld. Straks in Keulen komen we weer. Gaan we weer aanvallen.’

Voetballen in Keulen, dat betekende een tocht naar Sportpark Müngersdorf, waar de FC het hoofdstadion bespeelde van een enorm sportcomplex, dat zijn ontstaan dankte aan een grootheid uit de moderne Duitse geschiedenis: Konrad Adenauer. De latere Bondskanselier van de Bondsrepubliek (West-)Duitsland was destijds Burgemeester van Keulen en op zijn initiatief begon de stad vanaf 1920 met onderhandelingen om grotere percelen grond van particulieren en ook van de gemeente Weiden-Lövenich te verwerven, zodat aan de Aachener Straße het ‘Müngersdorf Sportpark’ zou kunnen verrijzen.
Op 22 september 1921 keurde de gemeenteraad van Keulen de bouw van het stadion goed voor 15,4 miljoen Reichsmark en al een maand later begon de bouw van het grootste sportcomplex van Duitsland. Met een oppervlakte van 55 hectare, gelijk aan 77 voetbalvelden. Zo'n enorm sportcomplex had nog nooit eerder in Duitsland bestaan. Toen Adenauer op 16 september 1923 het Müngersdorf-stadion inhuldigde, zette hij daarmee nieuwe normen die tot ver buiten de landsgrenzen reikten. De ‘moeder van alle Duitse stadions’ was veel meer dan alleen het hoofdstadion, dat al lange tijd wordt beschouwd als een van de mooiste en functioneel beste sportlocaties van het land. Er werden nog twee kleinere stadions (Oost- en Weststadion), een wielerbaan, een openluchtzwembad (Stadionbad), tennis- en hockeyvelden (KTHC Rot-Weiss) en een krachtsportfhal gebouwd alsmede een tramhalte met zijsporen. De faciliteiten waren zelfs nog niet volledig voltooid ten tijde van de officiële opening op 16 september 1923, toen naar schatting 300.000 toeschouwers aanwezig waren, waarvan 100.000 alleen al in de hoofdstadion, dat dus officieel een capaciteit van slechts 80.000 had. (die situatie is tot op de dag van vandaag nog min-of-meer onveranderd. Tegenwoordig staat het gebied bekend als "Sportpark Müngersdorf" en huisvest onder andere de Duitse Sportuniversiteit Keulen, het Olympisch Trainingscentrum Rijnland, de trainingsacademie en het RheinEnergie Stadion, zoals het stadion van FC Köln nu heet).
Op zondag 20 november 1927 was het Nederlands elftal de gast voor de eerste interland die in Müngersdorf werd gespeeld. Voor 60.000 fans eindigt de vriendschappelijke wedstrijd tegen het Deutsches Reich in 2-2. ADO-spits Wim Tap speelde zijn 13de interland en scoorde niet.
Zowel vòòr als nà de Tweede Wereldoorlog was het hoofdstadion, de Hauptkampfbahn van het Sportpark Müngersdorf, plaats van handeling van een flink aantal interlands en belangrijke wedstrijden. De meest historische van allemaal vond wellicht plaats op zondag 8 augustus 1948 toen het stadion de plaats van handeling was van FC Nürnberg-FC Kaiserslautern, de eerste grote nationale finale om het Duitse landskampioenschap dat na de Tweede Wereldoorlog werd gespeeld en de terugkeer van het Duitse topvoetbal op nationaal niveau markeerde. Zo’n 75.000 zagen FC Nürnberg haar zevende landstitel veroveren tegen een ploeg die werd aangevoerd door Fritz Walter, die enkele jaren later aanvoerder zou zijn van het West-Duitse elftal dat in 1954 wereldkampioen werd. Zijn broer Ottmar Walter stond eveneens in de basis.
Eerder dat jaar (13 februari 1948) werd FC Köln opgericht. Het Müngersdorfer stadion werd de thuisbasis van de nieuwe club. In het begin telde het nog steeds 80.000 plaatsen, vrijwel allemaal staanplaatsen rond de atletiekbaan. Dat aantal was onverantwoord hoog. Tussen 1955 en 1958 moest de club op last van politie en gemeente de maximale toelaatbare capaciteit beperken. Er kwamen bredere doorgangen, minder dichte staanvakken en strengere veiligheidsvoorschriften. Daardoor daalde de toegestane capaciteit naar ongeveer 45.000. Niet door een grote verbouwing; het was vooral een administratieve en veiligheidsmaatregel.

Met 45.000 fans was Müngersdorf op 21 oktober 1959 helemaal uitverkocht, toen Oranje voor de tweede keer voor een vriendschappelijke wedstrijd op bezoek kwam. Het werd een 7-0 nederlaag; een enorme schok voor het Nederlandse voetbal. Niet alleen vanwege de uitslag, maar ook omdat Nederland twee weken eerder België met 9-1 had geklopt en twee weken later (op 4 november) met 7-1 won van Noorwegen.

Faas Wilkes duelleert tevergeefs in de interland tegen West-Duitsland, dat in het Müngersdorfstadion Oranje met liefst 7-0 klop gaf.

Oranje maakte dus in de wedstrijden vóór en na Keulen in totaal zestien doelpunten, maar kreeg daartussen zelf zeven doelpunten tegen zonder eenmaal te scoren. Dat maakt die nederlaag nog raadselachtiger en spectaculairder: het was kennelijk geen structureel zwak Nederlands elftal, maar een complete instorting tegen een zeer sterk West-Duitsland.
In de Hauptkampfbahn van het Sportpark Müngersdorf, wonnen Die Geißböcke (de bijnaam van FC Köln) vijf keer het West-Duitse kampioenschap (1954, 1960, 1961, 1962, 1963) en twee keer het Duitse kampioenschap (1962, 1964). Die bijnaam kreeg de club precies twee jaar na de oprichting, toen circusdirectrice Carola Williams tijdens een carnavalsfeest een jonge bok schonk, bedoeld als geluksbrenger. Het geschenk werd aanvaard en het dier kreeg de naam "Hennes", naar speler-trainer Hennes Weisweiler. Binnen enkele jaren werd de bok, die altijd aanwezig was bij de thuis-wedstrijden van de club, een symbool van identiteit en zo kreeg het team de bijnaam Die Geißböcke.
Bij de return op 27 november 1968 ging het voor ADO in de Hauptkampfbahn al snel mis. Ondanks het feit dat ADO een speciaal trainingskamp had belegd in het KNVB-sportcentrum in Zeist, stond het elftal al na 120 seconden achter, toen de nog van TBC herstellende, legendarische spits Hannes Löhr (166 goals in 381 Bundesliga-wedstrijden voor FC Köln) de bal achter Ton Thie deponeerde. Uiteindelijk ging ADO met 3-0 ten onder. Hannes Löhr (53.) en – op het moment dat de ADO-fans hun vlaggen in brand hadden gestoken - Peter Blusch (76.) maakten de andere Keulse treffers. Toch lieten de Hagenaars een goede indruk achter. De krant De Tijd had de nodige complimenten: 'Meer aanvallen dan de thuis spelende club is opmerkelijk voor wie het Europees bekervoetbal volgt. ADO knokte zich leeg. Streed om elke meter terreinwinst. Het speelde alles of niets. Het werd niets.
Het waagde en verloor. Dat is geen schande. ADO komt aanvallend gewoon klasse tekort. Dat is niets nieuws. Voor ADO zelf ook niet.'
Voor FC Köln eindigde dat Europese seizoen – na een kwartfinale zege tegen Randers Freja – in de halve finale tegen de achtvoudig Spaans kampioen FC Barcelona. De eerste wedstrijd eindigde in 2-2, maar in de return in Camp Nou had Köln geen schijn van kans: 4-1.
De fysiek veeleisende wedstrijden in de Europa Cup II hadden hun tol geëist in de Bundesliga. FC Köln verloor 13 van de 17 uitwedstrijden en tot de laatste speeldag verkeerde de club in degradatiegevaar. Op de 34e speeldag namen ze het op tegen de kampioen van het voorgaande jaar, 1. FC Nürnberg, voor wie alleen een overwinning degradatie kon voorkomen. Wat vervolgens degradatie voor 1. FC Köln zou betekenen. Het werd 3-0 en daarmee verzekerde FC Köln zich van handhaving en degradeerde Nürnberg.

TWEEDE STADION

Twee jaar voor de wedstrijden tussen ADO en FC Köln – op 6 juli 1966 in Londen – werd het WK voetbal van 1974 officieel aan West-Duitsland toegewezen en werd ook bekend dat West-Duitsland acht jaar later het WK zou organiseren. Dit gegeven, gecombineerd met de successen van FC Köln, leidde er toe dat de stad Keulen plannen begon te ontwikkelen om in Müngersdorf een geheel nieuw stadion te ontwikkelen. Keulen dacht daarbij zeker te zijn één van de WK-steden te worden. Alleen ….. het duurde maar en het duurde maar voordat de plannen ook in daden werden omgezet.
Uiteindelijk liet het treuzelende Keulen zich massief aftroeven door Dortmund, dat zich in 1971 meldde als mogelijke speelstad, waarna direct spijkers met knop-

Het tweede Müngersdorfstadion.

pen werden geslagen. Op 4 oktober 1971 gaf de gemeenteraad van Dortmund groen licht en op 18 oktober al werd met de bouw van het Westfalenstadion begonnen. Net op tijd - op 2 april 1974 - werd het stadion van Dortmund geopend met de wedstrijd Borussia Dortmund–Schalke 04 en twee maanden later al speelde Oranje drie wedstrijden in Dortmund (tegen Zweden, Bulgarije en Brazilië). In Keulen - waar het ene ontwerp na het andere werd gemaakt en vervolgens weer afgewezen – kon burgemeester Theodor Burauen pas op 7 december 1973 de eerste steen leggen voor het nieuwe Müngersdorf Stadion.
Op 31 december 1973 nam FC Köln officieel afscheid van het oude hoofdstadion. Na een gezamenlijke training en een korte wedstrijd tegen Fortuna Düsseldorf vierden de aanwezigen op de tribune het einde van het 50-jarige stadiontijdperk met gratis bier en muziek. Bijna twee jaar later (12 november 1975) werd het – in vergelijking met de eerste plannen - iets minder dure stadion met 61.000 zitplaatsen geopend met een wedstrijd tussen de lokale aartsrivalen 1. FC Köln en Fortuna Köln (3-0).
Voor de fans een grote opluchting. Velen van hen

De Geissbock (Hennes de Zevende), de immer aanwezige mascotte van FC Köln.

hadden in de twee jaar dat de bouw duurde wedstrijden van hun club niet kunnen bijwonen. Het wielerstadion dat oorspronkelijk 15.000 plaatsen werd omgebouwd tot noodlocatie. Uiteindelijk konden zo'n 29.000 fans een plekje vinden en dat alleen na een paar noodgrepen. Zo werd aan de overkant van de baan een houten tribune gebouwd en de wielerbaan zelf overdekt met tribunes. Gedurende de stadiontransitie werd FC Köln

in de pers van alle kanten bespot; journalisten omschreven de locatie regelmatig als een ondermaatse krot die een professionele voetbalclub onwaardig was. De spelers zagen het echter totaal anders: "Iedereen was onder de indruk van de kakofonie van geluiden die er op deze wielerbaan kon ontstaan. 'De sfeer was uniek,' zei Wolfgang Weber, over het tijdelijke stadion.

Overigens was ook de wielerbaan als speelplaats niet helemaal nieuw voor de club: de eerste officiële wedstrijden van Die Geißböcke vonden hier plaats na de oprichting in 1948. Pas later verplaatste FC Köln zijn wedstrijden naar het hoofdstadion. De wielerbaan werd in 1981 gesloopt en in 1990 werd op dezelfde locatie het Albert Richter Stadion gebouwd.

De enorme weide voor het Müngersdorfstadion.

In de jaren na de afronding van bouw zou het nu splinternieuwe Müngersdorf zich tot één van mijn favoriete stadions ontwikkelen. Op 14 augustus 1976 kwam ik er voor de eerste van vele keren. Samen met Frans Leermakers en Herman Lubsen (nu nog steeds in de redactie van de ADO Den Haag Post) zag ik er FC Köln-FC Kaiserslautern. Het werd 3-1 dankzij onder meer twee goals van Kölns nieuwe steraanvaller Dieter Müller. Wedstrijden in Müngersdorf werden een ideale aanleiding voor een mooi dagje Duits voetbal: vroeg van huis, parkeren in het bos tegenover het stadion, waarna je in een goed kwartier met tramlijn KVB-1 in de Heumarkt was. En dan nog even lopen naar Café Konditorei Eigel aan de Brückenstraße, waar de heerlijkste taartjes al klaar lagen. En uiteindelijk - als de winkels op zaterdagmiddag gesloten waren, zo was dat in de jaren '70 en '80 nog in Duitsland - ruim op tijd terug voor de aftrap om half vier 's middags. Nu was het einde van de jaren zeventig ook wel een fantastische periode om Müngersdorf te bezoeken. De legendarische Hennes Weisweiler was net begonnen aan zijn derde en laatste periode als trainer. En achteraf gezien was de wedstrijd tegen Kaiserslautern die we zagen de eerste van een ongekende succesreeks, die tien maanden later zou eindigen in het winnen van 'de dubbel'. Het was het seizoen van het meest bizarre competitie-einde ooit. FC Köln stond voor de laatste speeldag bovenaan met een doelsaldo dat 10 beter was dan dat van aartsrivaal Borussia Mönchengladbach. Gladbach won haar laatste wedstrijd tegen Borussia Dortmund echter met maar liefst 12-0. Op hetzelfde moment wonnen de Keulenaren echter met 0-5 bij FC St. Pauli en werden daardoor op 't nippertje Duits kampioen door drie doelpunten minder te incasseren en evenveel te scoren als Mönchengladbach. Het was het eerste kampioenschap voor 1. FC Köln sinds 1964 en de derde – en voorlopig laatste - in totaal. Na het winnen van de dubbel beëindigden verschillende spelers die tegen ADO nog zo belangrijk waren, hun carrière (onder wie Hannes Löhr) of vertrokken naar andere clubs (zoals Wolfgang Weber).
Hoewel FC Köln in voorgaande decennia meerdere titels per decennium won, behaalde de club in de jaren 80 slechts één titel: de DFB-Pokal in 1983, tot op heden de laatste. Desondanks bleef FC Köln nog jaren een vaste waarde in de top van de Bundesliga en eindigde in de tachtiger jaren zelfs nog drie keer als tweede.

In 1988 was ik als journalist terug in het Müngersdorf . Op zondag 12 juni zag ik Oranje de openingswedstrijd van de EURO'88 onnodig met 0-1 verliezen van de Sovjetunie. Dertien dagen later volgde in de finale een revanche en won Nederland z'n eerste en enige titel na een 2-0 zege in München. Tijdens EURO'88 werd ook Italië-Denemarken nog in het Keulse stadion gespeeld. In de jaren na de EURO'88 begon FC Köln aan een langzame maar gestage terugval met als eerste – maar bepaald niet laatste – dieptepunt de degradatie in 1998. In totaal zou tot midden 2026 FC Köln zes keer degraderen om vervolgens – na hooguit twee seizoenen – ook weer te promoveren. De laatste keer in mei van vorig jaar.
Samenvallend met de sportieve terugval bleek ook dat de besparingen bij de bouw van het Müngersdorf konden

Het derde (huidige) Müngersdorfstadion, RheinEnergieStadion geheten.

worden samengevat met het spreekwoord ‘goedkoop is duurkoop’. De 45 miljoen Mark die de stad Keulen in het midden van de jaren zeventig voor het nieuwe Müngersdorf had neergelegd, had een op het oog mooi, maar niet erg gedegen voetbaltempel opgeleverd. In het begin viel dat nog niet op. Vanaf november 1975 had de grotere capaciteit FC Köln de broodnodige financiële verlichting gebracht. De 61.000 tribuneplaatsen zorgden er niet alleen voor dat alle betalende fans een plekje konden vinden, ook werd Müngersdorf dé plek voor vele Keulse evenementen. Zo vierde Paus Johannes Paulus II er in 1987 een mis met 70.000 gelovigen en waren er een 25-tal grote concertreeksen. De Rolling Stones kwamen zelfs drie keer naar het ‘tweede Müngersdorf’, Michael Jackson twee keer.

DERDE STADION

In de loop der jaren gingen steeds weer nieuwe bouwgebreken hun tol eisen en moest het maximaal aantal te ontvangen toeschouwers steeds worden teruggebracht. Uiteindelijk zelfs tot iets minder dan 50.000. Voor club en stad was duidelijk dat er dringend iets moest gebeuren en dit keer werd er door de Keulse gemeenteraad wel snel en adequaat gehandeld. Met opnieuw een WK (in 2006) in aantocht, werd besloten de "betonnen kom", waarin FC-doelman Toni Schumacher zich soms in een ‘koelkast’ waande wanneer het stadion dunbevolkt was, tribune voor tribune af te breken. En dat terwijl er in de competitie gewoon werd doorgespeeld.
De eerste steenlegging voor het ‘derde Müngersdorf’ door de Keulse burgemeester Fritz Schramma (met behulp van een graafmachine) vond plaats op 20 december 2001. De sloop van het tweede stadion en de bouw van het derde vonden dus plaats, terwijl de wedstrijden doorgingen. Gedurende de 30 maanden durende bouwperiode speelde FC Köln zijn thuiswedstrijden dan ook op een soort bouwterrein. Omdat het nieuwe stadion in fases werd gebouwd, hoefde FC Köln

niet te verhuizen, maar uiteraard was de capaciteit in die 2,5 jaar wel beperkt.
Na een uitgave van € 117,5 miljoen opende het nieuwe stadion op 31 januari 2004 zijn deuren met de voltooiing van de laatste tribune en een 1-0 thuisoverwinning van 1. FC Köln op Borussia Mönchengladbach. Müngersdorf had op dat moment een capaciteit van 50.000 toeschouwers (41.825 zitplaatsen en 8.175 staanplaatsen), of 46.195 volgens de internationale reglementen.
Het was ook het moment dat Müngersdorf – dat eigendom is van en wordt beheerd door Kölner Sportstätten GmbH - officieel de naam RheinEnergie-STADION kreeg, een naam die tot op de dag van vandaag op het stadion plakt. Vanaf het begin stond het nieuwe stadion in heel Duitsland bekend om zijn unieke sfeer. Iedereen die ooit 50.000 fans live het Keulse clublied heeft horen meezingen, zal die ervaring niet snel vergeten.
Grappig genoeg was het niet FC Köln, maar Alemannia Aachen dat de eerste internationale wedstrijden in het nu RheinEnergieSTADION speelde. Alemannia (Tweede Bundesliga) speelde in 2004/05 in de UEFA Cup doordat het in 2004 de finale van de DFB-Pokal had bereikt en daarin had verloren van kampioen Werder Bremen. Het eigen Tivoli voldeed echter voor Europese wedstrijden niet aan de UEFA-eisen, waarna de club verhuisde naar het grotere Keulen waar het vier keer zou aantreden. De laatste keer op 17 februari 2005 tegen het AZ van Co Adriaanse (0-0 voor 38.038 toeschouwers) (Een week later kwam Aachen in Alkmaar zelfs op voorsprong, maar AZ won uiteindelijk met 2–1 en schakelde Aachen uit. AZ zou dat seizoen vervolgens helemaal tot de halve finale van de UEFA Cup komen).
Vanaf 2004 werden er (tot 2007) ook American football-wedstrijden gespeeld in het RheinEnergieStadion.
De Keulse Centurions speelden er hun thuiswedstrijden in de NFL Europa.

Sommermärchen

Ruim een jaar later bewees Keulen in drie wedstrijden van het WK-proef toernooi Confederations Cup dat zowel stad als stadion klaar waren voor het grote werk. En ook grote concerten waren weer mogelijk. Queen + Paul Rodgers waren op 6 juli 2005 de eersten van velen die in het Keulse stadion kwamen optreden.
Maar uiteindelijk had alles en iedereen al die jaren toegewerkt naar een groot doel: WK VOETBAL.
In 2006 was het zo ver: Müngersdorf was één van de twaalf speellocaties van een toernooi dat later de naam Sommermärchen (zomersprookje) zou krijgen.
Ik heb het met mijn eigen zien gebeuren. Ruim vijf weken kruiste ik met mijn auto door het land, iedere dag in een andere stad een andere wedstrijd bezoekend. En iedere dag was Duitsland een beetje anders: vrolijker, eerst minder schuchter en later zelfbewuster.
Allemaal geholpen door het mooist denkbare zomerweer.
Uiteindelijk kwam ik ook in Keulen terecht. In het nu in vergelijking met vroeger totaal onherkenbare 'FIFA World Cup Stadium Cologne'. Het was de laatste van in totaal vijf wedstrijden, de achtste finale tussen Zwitserland en Oekraïne. Op 26 juni 2006 zat ik me rot te vervelen in een wedstrijd die 120 minuten geen doelpunten zou opleveren en waarin Zwitserland daarna WK-historie zou schrijven door alle strafschoppen te missen. Oekraïne, dat wel drie keer raak schoot, bereikte daardoor bij haar WK-debuut de kwartfinales.
Al een aantal decennia is het RheinEnergieSTADION een tweede Keuls centrum, waarin de liefde voor alles wat bij de Kathedraalstad hoort ten volle wordt beleefd. In het hele stadion is die krachtige emotie, de sfeer, de passie die van de tribunes afstraalt te voelen. Of je nu op het veld staat, naar de 66 m^2 grote videowall kijkt, in de kleedkamers bent, voor de VIP-boxen zit of op de bovenste tribune – Hennes, de bok en clubmascotte, is overal aanwezig.
Het thuisstadion van 1. FC Köln is dan ook veel meer dan alleen een voetbalstadion. Zo werd ook regelmatig geijshockeyd; op 12 januari 2019 woonden 47.011 toeschouwers de derby tussen de Kölner Sharks en Düsseldorfer EG bij, die Düsseldorf met 3-2 na verlenging won. De tweede Kölner Winter Game stond gepland voor januari 2021, maar werd tweemaal uitgesteld vanwege de COVID-19-pandemie en uiteindelijk gespeeld op 3 december 2022. Tijdens de COVID-19-pandemie was het stadion in Keulen één van de vier locaties voor het eindtoernooi van de UEFA Europa League 2019/20, gehouden in augustus 2020. Het was de locatie voor de kwartfinalewedstrijd tussen Manchester United en FC Kopenhagen (1-0 na verlenging), de halve finale tussen FC Sevilla en Manchester United (2-1) en de finale tussen FC Sevilla en Internazionale (3-2), de wedstrijd waarin Luuk de Jong twee keer scoorde.

Naast de sportevenementen is het stadion vanwege z'n buitengewone sfeer ook de belangrijkste evenementenplek van Nordrhein-Westfalen. Er zijn concerten van wereldsterren zoals P!NK, Phil Collins en Helene Fischer, evenals talloze bedrijfsevenementen en privéfeesten die

plaats vinden in het stadion. Bijzonder ook is het feit dat – vanaf 2018 – het stadion in december wordt omgetoverd tot de grootste adventskrans van Europa, omdat de vier pilaren, het handelsmerk van het stadion in Keulen-Müngersdorf, met behulp van intelligente lichttechnologie, worden omgetoverd tot gigantische 'kaarsen' die rood oplichten, met de uiteinden die geel flikkeren als vlammen. Elke zondag van de adventstijd wordt er een extra 'vlam' aan de pilaren toegevoegd.
Net als bijna een eeuw geleden is het stadion omgeven door andere sportfaciliteiten: een wielerbaan (het Albert Richter Wielerstadion), diverse voetbalvelden, waarvan één met een tartanbaan, een buitenzwembad dat in de zomer van 2011 werd gerenoveerd en aangevuld met een binnenzwembad, de trainingsvelden van ASV Köln (atletiek) en de hockey- en tennisbanen van Rot-Weiß Köln.

Het RheinEnergieStadion als de grootste adventskrans van Europa.

Aan de overkant van de Aachener Straße bevond zich een paardenrenbaan, die werd omgebouwd tot een honkbalveld. Het Europees Kampioenschap honkbal werd er in 2001 gehouden. Aangrenzend aan de westkant liggen de terreinen van de Duitse Sportuniversiteit Keulen, opgericht in 1947 en daar gevestigd sinds 1960. De gebouwen voor het stadion, die nu als monumenten zijn aangemerkt, boden aanvankelijk niet alleen ruimte aan de noodzakelijke kleedkamers, maar ook aan een gymzaal en een klein binnenzwembad. Het complex wordt aangevuld door een ruime hoeveelheid groene zones voor en achter het stadion: de circa 5 hectare grote "Vorwiesen" (voorveldweiden) tussen de Aachener Straße en het stadion, en de circa 8 hectare grote "Jahnwiese" (Jahnweide) ten zuiden van het stadion, die gebruikt worden voor voetbalwedstrijden en openluchtconcerten. Maar uiteindelijk is en blijft voetbal toch het belangrijkste. Dat bleek ook weer eens tijdens EURO 2024, toen in Keulen vijf wedstrijden werden gespeeld: vier groepsduels en één achtste finale. De UEFA gebruikte tijdens het toernooi de sponsor-neutrale naam Cologne Stadium voor het RheinEnergieSTADION. Zwitserland speelde tijdens EURO2024 zelfs twee keer in Keulen. De laatste Keulse wedstrijd was op 30 juni 2024 Spanje–Georgië; Spanje kwam eerst met 0–1 achter, won uiteindelijk met 4–1 en zou later ook het EK winnen.
Het RheinEnergieSTADION brengt Keulen veel. Maar één ding heeft het niet genoeg: zitplaatsen. Wat dat betreft worden de 61.000 zitplaatsen van het 'tweede Stadion Müngersdorf' nu node gemist. Het RheinEnergieSTADION biedt immers slechts plaats aan maximaal 50.000 fans.
Omdat het stadion meestal uitverkocht is voor wedstrijden van 1. FC Köln, overwoog de club in 2017 om het stadion uit te breiden tot een capaciteit van maximaal 75.000 zitplaatsen. Een haalbaarheidsstudie in opdracht van de club concludeerde echter dat een uitbreiding weliswaar mogelijk was, maar economisch niet haalbaar. In plaats daarvan wordt voorlopig alleen nog een modernisering overwogen. Hierop vooruitlopend werden voor het Europees Kampioenschap van 2024 een aantal aanpassingen aan de bovenste tribune gedaan door middel van het inbrengen van extra zitplaatsen. De capaciteit werd hierdoor verhoogd van 46.195 tot 49.827 plaatsen. De enige recente vernieuwing is het aanleggen van fotovoltaïsche systemen op het dak van het stadion zodat vanaf het seizoen 2026/27 het stadion van zonne-energie is voorzien.

Jan-Hermen de Bruijn

DE HAAGSE DERBY (DEEL 24)

ONBESTAANBARE VOOR ADO GEBEURT: OP HOUTRUST GEEN ZEGE!

TOEN HIJ DAAR IN EEN DOCUMENTAIRE OVER HOLLAND SPORT NAAR WERD GEVRAAGD, WIST THEO VAN DER BURCH ZEKER DAT HIJ MET ADO NOOIT OF TE NIMMER VAN HOLLAND SPORT HAD VERLOREN. KLAARBLIJKELIJK HAD HIJ DESTIJDS GEEN ACTIEVE HERINNERING MEER AAN DE DERBY OP HOUTRUST OP ZONDAG 22 FEBRUARI 1970.

ADO bereidt zich in de sneeuw voor op de derby op Houtrust.

Een week nadat ondergesneeuwde velden voetbal nog onmogelijk maakte, is het een prachtige dag voor de volgende Eredivisie-derby tussen ADO en Holland Sport. Op een droge, zonnige en niet al te koude zondagmiddag spoedt menig Hagenees, Hagenaar en Scheveninger zich dan ook naar Houtrust voor de 24ste krachtmeting tussen de stadsrivalen. In bus 4 richting de Sportlaan bestoken supporters van beide teams elkaar alvast met dodelijke blikken.

Zoals gebruikelijk zal ADO het strijdperk als favoriet betreden. Twee weken eerder heeft het team van trainer Vaclav Jezek in het Zuiderpark DOS nog voetballes gegeven (5-0). Invaller Louis de Puyt onderscheidde zich onder meer met een goal na een unieke passeeractie langs twee tegenstanders tegelijk. Geen wonder dat de jeugdige ADO-fans de zege na afloop op het veld vierden voor de camera's van Studio Sport. In het tweede seizoen in de Eredivisie zijn de prestaties van Holland Sport minder imponerend. Dezelfde dag ging de ploeg van Cor van der Hart op Spangen drie minuten voor tijd de mist in tegen Sparta (2-1). Vooral de verwachtingen van de ADO-aanhang op het stampvolle Houtrust zijn dan ook hooggespannen.

Gallery play

De openingsfase geeft zowel de hoopvolle ADO-achterban als de zwartkijkers onder de Holland Sport-aficionado's gelijk. De bezoekers nemen snel het initiatief en komen zonder overdreven inspanningen op voorsprong als Holland Sport-back Pim van der Maas in de 15de minuut een pass van Lex Schoenmaker op Harald Berg per ongeluk langs zijn eigen keeper Woody Louwerens werkt.
Latere reddingen van Louwerens voorkomen een grotere achterstand. Het thuispubliek kan zich slechts afreageren door Theo van der Burch zijn gebrek aan hoofdhaar onder de neus te wrijven. Maar dan maakt ADO de fatale vergissing zich al zegezeker te wanen en over te gaan op gallery play. Onder boos geloei van de Holland Sport-supporters daagt Aad Mansveld Joop van Maurik

Pim van der Maas onderschept een pass van Lex Schoenmaker, maar passeert daarbij zijn eigen doelman Woody Louwerens en brengt ADO ongewild op voorsprong.

uit met een reeks overstapjes en terugspeelballen. Harry Vos stunt ten koste van Rob van der Bol. 'We waren alleen maar op persoonlijke prestaties uit', geeft captain Mansveld na afloop schuldbewust toe.
'Die jongens foppen, omdat het Holland Sport was.'

Sjaak Roggeveen heeft gelijk gemaakt. De Zeezijde juicht mee met de spelers van Holland Sport.

Rode lap

Op de tegenstander werkt de ADO-hoogmoed als een rode lap op een stier. 'ADO had ons niet beter op kunnen peppen om nog harder terug te slaan', zegt Hans Dorjee. En terugslaan doet Holland Sport. Nadat Kees Weimar het veld geblesseerd heeft moeten verlaten na een zoveelste botsing met stormram Joop van Maurik, kantelt het duel in de laatste minuten voor de pauze. Eerst poetst Sjaak Roggeveen uit een hevige scrimmage voor het ADO-doel aan de zeezijde de achterstand weg.
Ton Thie heeft Paul Roodnat nog van scoren weten te houden. In de herkansing is er geen redden meer aan. Vervolgens slaagt de topscorer er ook nog in zijn ploeg met een voorsprong de kleedkamer in te sturen als Jan van den Oever en Theo van der Burch er niet in slagen de bal weg te krijgen. In 120 seconden is wat voor ADO een makkie leek te worden plotsklaps veranderd in een nachtmerrie.

Houtrust trilt

Dat gevoel wordt na de thee alleen maar versterkt. Weliswaar zet ADO direct aan voor een hevig offensief, maar Jan Boskamp zorgt zes minuten na rust voor de 3-1. Via de vuisten van Thie belandt zijn kogel van afstand toch tegen de touwen. Het zal toch niet waar zijn dat ADO op weg is naar de allereerste nederlaag in de derby ooit? ADO poogt nog wel het tij te keren. Holland Sport heeft nu echter de wind flink in de zeilen. Chris Kronshorst weet een inzet van Louis de Puyt van de lijn te halen. Waar een overtreding van Van der Maas in het strafschopgebied op de als pinch-hitter ingebrachte Niels-Christian Holmström onbestraft blijft, gaat de bal wel onverbiddelijk op de stip na een duel van Roggeveen met Piet de Zoete. Ton Thie geeft zich nog niet gewonnen en keert Roggeveens elfmetertrap met een katachtige reflex. Maar in de rebound (alweer) voltooit Holland Sports scherpschutter alsnog zijn hattrick: 4-1. Een minuut vóór het laatste fluitsignaal verdient Schoenmaker de schoonheidsprijs met een fraaie, achterwaarts over het eigen hoofd getrapte boogbal. Voor ADO is de 4-2 niet meer dan een piepklein doekje voor een slagaderlijke bloeding. Na afloop druipt ADO verslagen af en vieren de Holland Sporters hun eerste derbyzege kraaiend van plezier met een door de clubeigenaren beschikbaar gestelde dubbele winstpremie.

ZONDAG 22 FEBRUARI 1970
HOLLAND SPORT - ADO 4-2 (2-1)

Scoreverloop: 15. Van der Maas (in eigen doel) 0-1, 43. Roggeveen 1-1, 45. Roggeveen 2-1, 51. Boskamp 3-1, 84. Roggeveen 4-1, 89. Schoenmaker 4-2
Toeschouwers: 23.000
Scheidsrechter: Arie van Gemert

Holland Sport

Woody Louwerens

Hans Dorjee Chris Kronshorst Theo Verlangen Pim van der Maas

Rob van der Bol Jan Boskamp Ferdinand Janotka

Joop van Maurik Sjaak Roggeveen Paul Roodnat

Lex Schoenmaker Harald Berg Louis de Puyt

Harry Vos Piet de Zoete Dick Advocaat

Jan van den Oever Kees Weimar Aad Mansveld Theo van der Burch
(Niels-Christian Holmström) (Joop Korevaar)

Ton Thie

ADO

ADO presenteert zich op Houtrust.

Acrobatiek van Harald Berg, bewonderd door Louis de Puyt. De Holland Sporters Ferdinand Janotka en Rob van der Bol deinzen verschrikt terug.

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

27 oktober 2026:	Excelsior'31-ADO Den Haag	1-1
1-1 n.v., 6-5 na strafschoppen (beker)		
1 november 2026:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	1-0
7 november 2026:	ADO Den Haag-Sparta	3-1
22 november 2026:	Ajax-ADO Den Haag	3-0

Onder 21

31 oktober 2026:	FC Dordrecht-ADO Den Haag	0-7
3 november 2026:	FC 's-Gravenzande-ADO Den Haag (oefenduel)	2-4
7 november 2026:	ADO Den Haag-Vitesse	1-0
14 november 2026:	AFC-ADO Den Haag	2-1
17 november 2026:	BMT-ADO Den Haag (oefenduel)	0-6
21 november 2026:	Fortuna Sittard-ADO Den Haag	0-6

Weer driemaal raak door Osa Okunbor. Mr. Hattrick bevestigt zijn faam uit tegen Fortuna Sittard.

Onder 19

31 oktober 2026:	FC Twente/Heracles-ADO Den Haag	2-2
7 november 2026:	ADO Den Haag-FC Utrecht	1-2
14 november 2026:	Almere City FC-ADO Den Haag	1-0
21 november 2026:	FC Volendam-ADO Den Haag	2-1

Dani van Loenen: vijfmaal raak tegen FC Dordrecht onder 21.

Onder 17

31 oktober 2026:	De Betrokken Spartaan-ADO Den Haag	0-4
7 november 2026:	ADO Den Haag-Spartaan'20	0-1
21 november 2026:	Alphense Boys-ADO Den Haag	0-3

Onder 16

31 oktober 2026:	PSV-ADO Den Haag (verplaatst naar 28 november 2026)	
7 november 2026:	ADO Den Haag-Feyenoord	0-4
14 november 2026:	Ajax-ADO Den Haag	4-1
21 november 2026:	AZ-ADO Den Haag	5-0

Onder 15

31 oktober 2026:	ADO Den Haag-NAC Breda	2-0
7 november 2026:	Feyenoord-ADO Den Haag	2-2
14 november 2026:	ADO Den Haag-PSV	0-1
21 november 2026:	ADO Den Haag-AZ	0-3

Onder 14

31 oktober 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag	2-3
7 november 2026:	ADO Den Haag-Feyenoord	
(verplaatst naar 8 december 2026)		
14 november 2026:	NAC Breda-ADO Den Haag	3-3
21 november 2026:	PSV-ADO Den Haag	3-2

Onder 13

31 oktober 2026:	ADO Den Haag-Feyenoord	0-6
2 november 2026:	Sparta-ADO Den Haag	5-0
7 november 2026:	NAC Breda-ADO Den Haag	3-1
14 november 2026:	ADO Den Haag-FC Dordrecht	1-4

Onder 12

31 oktober 2026:	ADO Den Haag-Sparta	11-4
14 november 2026:	ADO Den Haag-PSV	7-4

ADO Den Haag Vrouwen 1

1 november 2026:	ADO Den Haag-Feyenoord	0-1
15 november 2026:	ADO Den Haag-De Graafschap	0-2
22 november 2026:	SC Heerenveen-ADO Den Haag	1-1

Jong ADO Den Haag (vrouwen)

31 oktober 2026:	ADO Den Haag-SC Heerenveen	2-1
7 november 2026:	FC Groningen-ADO Den Haag	0-1
14 november 2026:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	4-1
21 november 2026:	ADO Den Haag-FC Groningen (promotiepoule)	4-2

Meiden onder 18

22 november 2026:	ADO Den Haag-Excelsior
	afgelast en verplaatst naar 2 mei 2027

Meiden onder 17

31 oktober 2026:	GSC ESDO JO15 – ADO Den Haag	1-1
7 november 2026:	ADO Den Haag-Verburch JO15-1	4-1
14 november 2026:	Die Haghe JO15 – ADO Den Haag	3-0
21 november 2026:	ADO Den Haag-Quick JO15-1	0-1

PROGRAMMA

In de laatste wedstrijd van de najaarscompetitie komt koploper Excelsior met veel Haagse inbreng op bezoek bij Onder 21. In Rotterdam eindigde de ontmoeting in 3-3.

ADO Den Haag 1

29 november 2026:	ADO Den Haag-FC Utrecht
6 december 2026:	ADO Den Haag-Excelsior
13 december 2026:	Willem II-ADO Den Haag
20 december 2026:	NEC-ADO Den Haag

Onder 21

28 november 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag (2e ronde, beker)
5 december 2026:	NAC Breda-ADO Den Haag
12 december 2026:	ADO Den Haag-Excelsior

Onder 19

28 november 2026:	Go Ahead Eagles-ADO Den Haag
5 december 2026:	Willem II-ADO Den Haag
12 december 2026:	ADO Den Haag – VVV-Venlo

Onder 17

5 december 2026:	ADO Den Haag-NAC Breda
12 december 2026:	FC Eindhoven-ADO Den Haag

Onder 16

28 november 2026:	PSV-ADO Den Haag

Het beeld dat wij graag zien: triomferende ADO Den Haag vrouwen zoals hier in Zwolle tegen PEC. De Zwolsen komen vlak voor kerst naar het WerkTalent.Stadion. Een zware klus voor onze Vrouwen, maar wie weet?

5 december 2026: NAC Breda-ADO Den Haag
8 december 2026: Feyenoord-ADO Den Haag
12 december 2026: ADO Den Haag-FC Dordrecht

Onder 15
5 december 2026: ADO Den Haag-Ajax
12 december 2026: FC Volendam-ADO Den Haag

Onder 14
5 december 2026: NEC-ADO Den Haag
8 december 2026: ADO Den Haag-Feyenoord
12 december 2026: ADO Den Haag-FC Dordrecht

Onder 13
25 november 2026: ADO Den Haag-PSV
28 november 2026: ADO Den Haag-Sparta
1 december 2026: ADO Den Haag-FC Utrecht (O13-2)
5 december 2026: ADO Den Haag-NEC
12 december 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag

Onder 12
28 november 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag
28 november 2026: NEC-ADO Den Haag ????
5 december 2026: ADO Den Haag-NEC
12 december 2026: FC Volendam-ADO Den Haag

Onder 11
5 december 2026: Feyenoord-ADO Den Haag
12 december 2026: ADO Den Haag-FC Volendam

ADO Den Haag Vrouwen 1
12 december 2026: Wartburgia-ADO Den Haag (achtste finale, beker)
19 december 2026: ADO Den Haag-PEC Zwolle

Jong ADO Den Haag (vrouwen)
19 december 2026: Go Ahead Eagles Vr.1-ADO Den Haag (promotiepoule)

Onder 18 (meiden)
n.n.b .

Onder 17 (meiden)
28 november 2026: SV Honselersdijk JO15-1 – ADO Den Haag
3 december 2026: HMSH O15-1 – ADO Den Haag

UITSMIJTER!

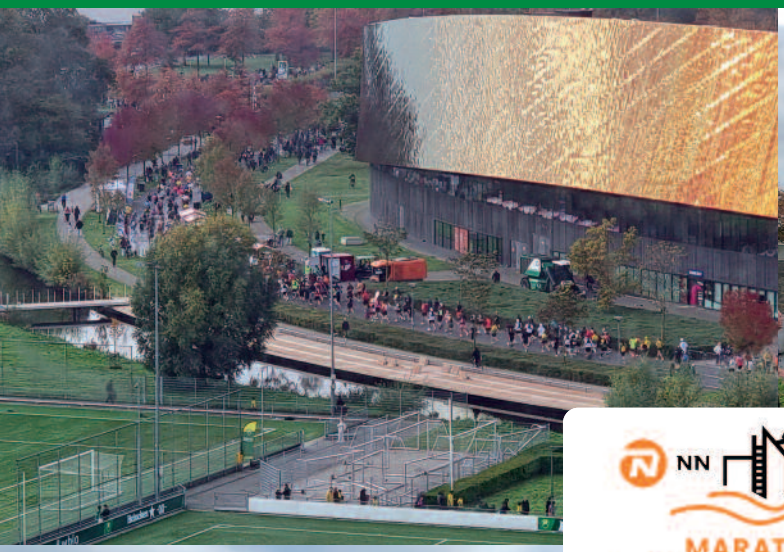

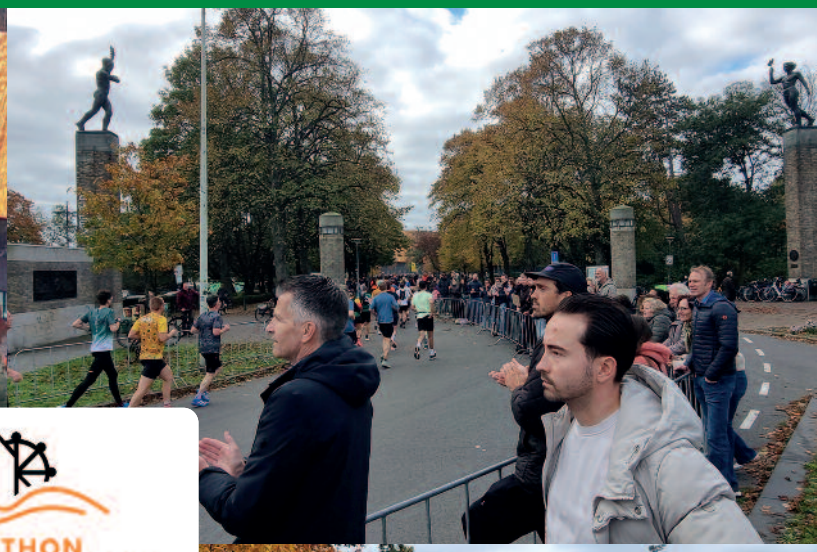

MARATHONMEUTE CROSSEND DOOR ZUIDERPARK

DEN HAAG MARATHON DEED 1 NOVEMBER OOK HET ZUIDERPARK AAN. DAAR WAS OOK HET EERSTE WATERPUNT. OP RUIM VIJF KILOMETER EN ZESTIEN MINUTEN VAN DE START AAN DE KONINGSKADE BIJ HET MALIEVELD. NATUURLIJK, DE RANKE LOPERS UIT KENIA EN ERITREA RAASDEN ALS EERSTEN VOORBIJ. VER VOOR DE QUA OMVANG INDRUKWEKKENDE IN TAMELIJK RELAXT TEMPO VOORTGAANDE GROTE MEUTE. LANGS DE AFTRAP, WAAR AAD MANSVELD OOK DITMAAL GOEDKEUREND TOEKEEK. EN WAAR ADO DEN HAAG VOETBALKAMPEN, ZOALS GEBRUIKELIJK OP ZONDAG, TEGELIJK HAAR ACTIVITEITEN HAD. DE KARAVAAN VAN DE MONSTERTOCHT DOOK VERDER HET ZUIDERPARK IN, CROSSEND HET WESTLAND DOOR, LANGS DE SCHEVENINGSE BOULEVARD EN TERUG NAAR HET MALIEVELD OM DE AFSTAND VAN 42.195 KM TE VOLTOOIEN. WELKE TIJD OOK WERD NEERGEZET. **EEN PRESTATIE VAN FORMAAT. CHAPEAU!**